

ΜΑΣΚΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΘΟΚ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
2022 • 2023

ΤΕΥΧΟΣ 16
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2023

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΚΥΠΡΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ
ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Μαρία Ευσταθίου, Κυριακή Αργυρού, Χριστόδουλος Ανδρέου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
Κυριακή Αργυρού, Χριστόδουλος Ανδρέου

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
Δημήτρης Πήχας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΤΗΛΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
Μαρίνα Μαλένη

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ/ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ
Στέφανος Στεφάνου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ
grafish design (Κατερίνα Τσεβά)

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφείο Πλέτσας Ι Κάρδαρη

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2022 • 2023
ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΘΟΚ
Τεύχος 16 / ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2023

ΜΑΣΚΑ

Φωτογραφία: Στέφανος Στεφάνου

Περιεχόμενα

05 ΟΡΝΤΙΝΟ

07 EDITORIAL

08 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
Λυσιστράτη του Αριστοφάνη

10 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ / Χριστιάνα Αρτεμίου

14 Μάριος Μεπτής

16 Γιώργης Μελίκης

20 ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ
Ο ΘΟΚ σε περιοδεία στην Αυστραλία

26 ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου σε δύο διεθνή
φόρα για το μέλλον του ευρωπαϊκού θεάτρου

32 PQ23: Το μεγάλο βραβείο Golden Triga
στην εθνική συμμετοχή της Κύπρου
Spectators in a Ghost City

42 ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ / Μελίτα Κούτα

48 ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ 2023-2024

50 ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΘΟΚ

51 ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Όρντινο

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Λυσιστράτη

του Αριστοφάνη
Σκηνοθεσία: Μάριος Μεττής
21.6.2023 – 22.7.2023

Αρχαίο Θέατρο Κουρίου, Λεμεσός
7.7.2023 & 8.7.2023, * 21:00
* Με αγγλικούς και τουρκικούς υπέρτιλους

Αρχαίο Ωδείο Πάφου, Πάφος
12.7.2023, 21:00

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ' (Σχολή Τυφλών), Λευκωσία
18.7.2023 & 19.7.2023, 21:00

Πατίχειο Δημοτικό Αμφιθέατρο, Λάρνακα*
22.7.2023, 21:00
* Με ελληνικούς υπέρτιλους
Στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Λάρνακας

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

ΔΡΑΣΕΙΣ 2023-2024: «Νέ@ σε έρημο νησί»

Καλλιτεχνική επιμέλεια: Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης,
Ελένη Μολέσκη

Θερινό θεατρικό εργαστήριο

Διδάσκοντες: Ειρήνη Ανδρέου, Γιάννης Καραούλης,
Άννη Χούρη
11.7.2023 – 15.7.2023, 10:00-14:00
18.7.2023 – 21.7.2023, 10:00-14:00

Φωτογραφία: Στέφανος Στεφάνου

Editorial

Παλεύοντας για ουτοπίες(;)

Από τον 5ο αιώνα π.Χ., όταν ο Αριστοφάνης ονειρευόταν ειρήνη, ιδανικές πολιτείες, επικράτηση του δικαίου και νίκη του πνεύματος, το θέατρο μάχεται για κάτι που μια κυνική θεώρηση θα αποκαλούσε ουτοπία. Άραγε έχουν σταματήσει οι εκθροπραξίες μεταξύ των ανθρώπων; Έχει υπάρξει ιδανικό κράτος όπου η δικαιοσύνη, ο πολιτισμός, η αξιοκρατία, η ισονομία και η ίση μεταχείριση έχουν υλοποιηθεί απόλυτα; Μήπως ο αρχαίος ποιητής και όσοι αργότερα τον συμμερίσθηκαν παλεύουν με ανεμόμυλους;

Υπάρχει πάντα μια τάση αφορισμού τού σήμερα (του κάθε σήμερα) και, ακόμα περισσότερο, μια απαισιοδοξία για το αύριο. Συμπυκνώνεται στην εξής φράση: «Πιο παλιά, ήταν όλα πολύ καλύτερα». Πού σταματάει, όμως, αυτό το «πιο παλιά»; Όσοι επικαλούνται αυτή τη φράση, με μια ρομαντική διάθεση, αγνοούν ή διαστρεβλώνουν την Ιστορία και υποστηρίζουν, έμμεσα, ότι οι προσπάθειες της ανθρωπότητας για έναν καλύτερο κόσμο έχουν αποτύχει. Πιστεύω ότι έχουν λάθος. Ακόμα και με τον φόβο του άγνωστου (που σήμερα εμφανίζεται με τη μορφή της τεχνητής νοημοσύνης ή της περιβαλλοντικής κρίσης, και χθες είχε χιλιάδες άλλες παραλλαγές), ακόμα και με πισωγυρίσματα που γεννούν απογοήτευση ή κρίσεις, η ανθρωπότητα κάνει βήματα προς τα εμπρός. Άλλες φορές εντυπωσιακά και άλλες μικρά και ανεπαίσθητα. Παλεύοντας για ουτοπίες.

Κάπως έτσι και ο Αριστοφάνης ονειρεύεται στη *Λυσιστράτη* του το τέλος του πολέμου. Όχι μόνο ξέρει πόσο δύσκολο είναι αυτό που οραματίζεται, αλλά το βιώνει στο ίδιο το πεσί του, αφού ο Πελοποννησιακός Πόλεμος συνεχίζει να καταστρέφει την Ελλάδα όταν ο ποιητής γράφει την κωμωδία. Αυτό, βέβαια, δεν τον εμποδίζει να ελπίζει. Και είναι αυτό ακριβώς που τον κάνει ποιητή.

Σάββας Κυριακίδης
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Λυσιστράτη

του Αριστοφάνη

από
21 Ιουνίου
2023

Στη *Λυσιστράτη*, το πιο αντιπολεμικό και ίσως πιο τολμηρό αριστοφανικό έργο, παιγμένο στα Λίναια το 411 π.Χ., ακούγεται με ένταση μια τελευταία, κατεπείγουσα έκκληση για πολιτική δράση εν μέσω της κρίσης που περνά η Αθήνα από την έναρξη του Πελοποννησιακού Πολέμου. Ο Αριστοφάνης χρησιμοποιεί με μαεστρία όλα τα δόκιμα εργαλεία της κωμωδίας, με κορυφαίο το ερωτικό σκώμμα, που προκαλεί και δοκιμάζει τον θεατή, προτάσσοντας επί της ουσίας τη γυναικεία ευαισθησία και διορατικότητα σε αντιπαράθεση με την κυνική και εντέλει αποτυχημένη στρατηγική των ανδρών, που μονοπωλούν την εξουσία.

Ο σκηνοθέτης Μάριος Μεπής φωτίζει τον αθυρόστομο λόγο και την έντονη ερωτική διάθεση των χαρακτήρων του έργου και οργανώνει, σε συνεργασία με ένα σημαντικό σύνολο συντελεστών και ηθοποιών, μια ευφρόσυνη και προκλητική παράσταση, ανασυνθέτοντας τον κόσμο του Αριστοφάνη με την ανατρεπτική σκηνοθετική ματιά του.

Μετάφραση: Κώστας Ταχτοής, Σκηνοθεσία-Κείμενο παράστασης: Μάριος Μεπής, Σκηνικά: Αλέξης Βαγιανός
Κοστούμια: Ελένη Ιωάννου, Μουσική-Μουσική διδασκαλία-Μουσικός επί σκηνής: Αναστασία Δημητριάδου (Nana Dama)
Κίνηση: Εύα Καλομοίρη, Βοηθός σκηνοθέτη: Μιχάλης Κολοκοτρώνης, Βοηθός σκηνογράφου-ενδυματολόγου: Ιφιγένεια Αβραάμ

Παίζουν: Ριάνα Αθανασίου, Κωνσταντίνος Ανδρονίκου, Χριστιάνα Αρτεμίου, Γρηγόρης Γεωργίου, Μαντώ Γιαννίκου, Μάριος Ζαρδαβάς, Στέλιος Καλλιστράτης, Άνθη Κάσινου, Γιώργος Κυριάκου, Άντρεα Μαύρου, Γιάννης Μίνως, Αθηνά Μουστάκα, Λοΐζος Παπαγεωργίου, Θέμις Πόλου, Ελένη Σιδερά, Κώστας Τέκνης, Κωνσταντίνος Τσίτσιος

Στην παράσταση χρησιμοποιούνται αποσπάσματα από λαϊκά γαμοτράγουδα της συλλογής Αντρικά Μουνάτα.
Ευχαριστίες στον εκδότη και επιμελητή Γιώργο Μελίκη για την ευγενική παραχώρηση.
Ευχαριστίες στον Λοΐζο Παπαγεωργίου για τη βοήθειά του στις χορογραφίες της παράστασης

Παραστάσεις

Λευκωσία: Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ' (και σε περιοδεία)

Η παράσταση είναι ακατάλληλη για θεατές κάτω των 18 ετών.

Η είσοδος σε άτομα 16 και 17 ετών θα επιτραπεί μόνο με τη συνοδεία γονέα ή κηδεμόνα.

Φωτογραφία: Στέφανος Στεφάνου

Παρόλο που η πορεία των δύο φύλων μέσα στους αιώνες ήταν κοινή, εντούτοις οι πολιτείες, οι κοινωνίες, οι νόμοι και οι οικογένειες φτιάχτηκαν για να εξυπηρετούν περισσότερο τα συμφέροντα των αντρών.

Συνέντευξη στην Κυριακή Αργυρού και στον Χριστόδουλο Ανδρέου

Ερμηνεύετε τον ομώνυμο ρόλο στη *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη. Ποια είναι η *Λυσιστράτη* σήμερα;

Θεωρώ ότι υπάρχουν πολλές «Λυσιστράτες» στη σημερινή εποχή, οι οποίες είναι αφανείς. Είναι η γυναίκα που προσπαθεί να απαλλαγεί από την ενδοοικογενειακή βία, είναι η μάνα που προσπαθεί να συμφιλιώσει τα μέλη της οικογένειάς της, είναι η πολιτικός που δέχεται πυρά σε έναν ανδροκρατούμενο χώρο, είναι η εργάτρια που ζητά ανθρώπινες συνθήκες και ίσα δικαιώματα στη δουλειά της, είναι η ομοφυλόφιλη γυναίκα που διεκδικεί τη θέση της στην κοινωνία, είναι η κάθε γυναίκα που τολμά να αντιστέκεται, να υψώνει το ανάστημά της, να επαναστατεί, να χτίζει γέφυρες, να βρίσκει λύσεις, να οραματίζεται ένα καλύτερο αύριο και να παλεύει γι' αυτό.

Μιλήστε μας λίγο για τη δημιουργική διαδικασία της παράστασης.

Η πιο όμορφη περίοδος κατά τη δημιουργία μιας παράστασης είναι η διαδικασία των προβών. Εκεί γεννιέται και αναπτύσσεται η μαγεία του θεάτρου. Εκεί γνωρίζονται, αγαπιούνται και ενώνονται οι ηθοποιοί, μαθαίνοντας να δημιουργούν και να εξελίσσονται ομαδικά. Στη δική μας *Λυσιστράτη* οι πρόβες κύλησαν ομαλά, σε ένα υγιές, ανθρώπινο και αγαπησιάρικο κλίμα, χωρίς εντάσεις και ανταγωνισμούς. Και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι είχαμε έναν σωστό και καλό καπετάνιο, τον σκηνοθέτη της παράστασης, Μάριο Μεττή, ο οποίος μας οδήγησε με όραμα και χιούμορ προς την κατεύθυνση που ονειρεύτηκε. Τα μοντέρνα μουσικά ακούσματα της Αναστασίας Δημητριάδη, οι ευφάνταστες χορογραφίες της Εύας Καλομοίρη και τα υπέροχα κοστούμια της Ελένης Ιωάννου συνθέτουν μια νεανική, φρέσκια πρόταση που αξίζει να δει ο θεατής.

Το έργο και η παράσταση επικεντρώνονται στη μάχη ανάμεσα στα δύο φύλα. Ποια είναι, επί της ουσίας, η σύγκρουσή τους;

Η αιώνια σύγκρουση των δύο φύλων, από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας, έχει να κάνει ξεκάθαρα με την εξουσία. Ποιο φύλο θα επιβληθεί. Ποιος έχει τη μεγαλύτερη δύναμη και ποιος θα έχει τον τελευταίο λόγο. Πού ξεκινούν και πού σταματούν τα δικαιώματα του κάθε φύλου. Ποιος βρίσκεται στο υψηλότερο σκαλοπάτι της κοινωνικής ιεραρχίας. Ποιος η φωνή θα ακουστεί περισσότερο. Ποιος ελέγχει και ποιος αποφασίζει για όλα τα ζητήματα.

Παρόλο που η πορεία των δύο φύλων μέσα στους αιώνες ήταν κοινή, εντούτοις οι πολιτείες, οι κοινωνίες, οι νόμοι και οι οικογένειες φτιάχτηκαν για να εξυπηρετούν περισσότερο τα συμφέροντα των αντρών. Οι γυναίκες κάθε εποχής υπήρξαν παραγκωνισμένες υπάρξεις με ανύπαρκτη φωνή και ελάχιστα δικαιώματα. Στη *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη η σύγκρουση των δύο φύλων εστιάζεται περισσότερο στις ειρηνικές προθέσεις των γυναικών έναντι των φιλοπολεμικών ενστίκτων των αντρών. Και κάπως έτσι αρχίζει να συνθέτει την ιστορία του ο Αριστοφάνης, ρίχνοντας στη μάχη τα δύο φύλα, τα οποία καλούνται να πολεμήσουν το καθένα με τα δικά του «όπλα».

Η Λυσιστράτη προσλαμβάνεται από αρκετούς μελετητές ως σύμβολο. Πώς την ερμηνεύετε εσείς επί σκηνής;

Ο Αριστοφάνης παρουσίασε τις γυναίκες με βάση τα στερεότυπα της εποχής του. Εκφράζοντας και σατιρίζοντας τις τότε αντρικές αντιλήψεις, τις τοποθέτησε στα μάτια των αντρών σαν αντικείμενα πόθου, ευάλωτες στην ερωτική επιθυμία, επιρρεπείς στο ποτό και απούσες από τη δημόσια ζωή. Και μέσα από αυτή τη γενική εικόνα των γυναικών ο Αριστοφάνης γεννά και μία διαφορετική θηλυκή ύπαρξη: τη Λυσιστράτη. Εκ φύσεως αρχηγίνα, τολμηρή, επαναστάτρια, προσπαθεί με μεθοδικότητα, πονηριά, πειθώ και λογική να ξυπνήσει την κοιμισμένη συνείδηση των γυναικών, για να συμμαχήσουν μαζί της και να πετύχουν αυτό που οραματίστηκε. Την ειρήνη! Αποτελεί σύμβολο αντίστασης, πράγματι, και παράδειγμα προς μίμηση όχι μόνο για τις γυναίκες, αλλά και για κάθε καταπιεσμένο και υποταγμένο άνθρωπο αυτού του πλανήτη. Η δική μου προσέγγιση σε ό,τι αφορά την ενσάρκωση αυτού του ρόλου επί σκηνής –ακολουθώντας πάντοτε τη σκηνοθετική γραμμή– γίνεται μέσα από το φάσμα του ρεαλισμού, της ανθρώπινης υπόστασης, αλλά και του δυναμισμού που κρύβει μέσα της η Λυσιστράτη.

Η λέξη επανάσταση είναι συνώνυμη με τη Λυσιστράτη; Αν ναι, πώς μεταφράζεται σήμερα;

Η Λυσιστράτη τόλμησε να τα βάλει με το ισχυρό φύλο και με τις καταστροφικές συνέπειες του πολέμου. Αγγίζει ζητήματα όπως η σεξουαλική απελευθέρωση και η επαναστατική πρωτοβουλία των γυναικών. Είναι από τα διασημότερα έργα του Αριστοφάνη, το οποίο μάλιστα επηρέασε πολλά φεμινιστικά κινήματα και αποτέλεσε πηγή έμπνευσης και δύναμης για τον διαχρονικό αγώνα της γυναίκας για δικαιώματα. Γι' αυτό και μερικοί το θεωρούν μια ωδή στον φεμινισμό, ενώ ο Αριστοφάνης χαρακτηρίζεται ως ο πρώτος φεμινιστής συγγραφέας. Είναι επίσης το πιο αντιπολεμικό έργο του, με μήνυμα δυνατό και πικρό: «ο πόλεμος είναι καταστροφικός και πρέπει να σταματήσει άμεσα». Μέσα από τη σατιρική του γραφή, σχολιάζει αυστηρά το σύστημα και τις πολιτικές αποφάσεις, τονίζει το αδιέξοδο και το ανώφελο του πολέμου και απευθύνει μια ύστατη έκκληση για ειρήνη μέσα από την τέχνη του.

Σήμερα, παρόλο που πέρασαν 2.500 χρόνια από τότε που γράφτηκε το έργο, η λέξη επανάσταση εξακολουθεί να θεωρείται αναγκαία και μεταφράζεται από τον κάθε άνθρωπο διαφορετικά. Δεν είναι μόνο οι λαϊκές εξεγέρσεις, τα λάβαρα και οι σημαίες, αλλά και οι προσωπικές επαναστάσεις στο περιβάλλον όπου ζούμε. Επανάσταση για ευγένεια, καλοσύνη και ειλικρίνεια. Επανάσταση εναντίων όσων μας στερούν το δικαίωμα για ελευθερία και αξιοπρέπεια. Αντίσταση στην καταπίεση, τη βία, την αδικία, τον τρόμο, τον ρατσισμό, τη φθορά, τη μίζερια και την κακία.

Οι επαναστάσεις πλέον δεν έχουν φύλο. Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να επαναστατεί όταν αδικείται, όταν προσβάλλεται, όταν κακοποιείται.

Λυσιστράτη

Χριστιάνα Αρτεμίου

Οι επαναστάσεις πλέον δεν έχουν φύλο. Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να επαναστατεί όταν αδικείται, όταν προσβάλλεται, όταν κακοποιείται. Όμως η κάθε επανάσταση, προσωπική, οικογενειακή ή κοινωνική, χρειάζεται μελέτη, τόλμη, πειθαρχία και επιμονή. Έχουμε υποχρέωση να υπερασπιστούμε τα δικαιώματά μας, τη διαφορετικότητά μας και όλα αυτά που μας αξίζουν στη ζωή. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να σταθούμε γερά στα πόδια μας, να βρούμε τον ξεχασμένο μας εαυτό, την κοιμισμένη μας δύναμη και το φως στα σκοτάδια μας. Άλλωστε δεν είναι τυχαίο που η λέξη επανάσταση κρύβει μέσα της τη λέξη ανάσταση...

Φωτογραφία: Στέφανος Στεφάνου

14

Το έργο έχει χαρακτηριστεί ως το πιο αντιπολεμικό έργο του Αριστοφάνη, αλλά αυτό δεν είναι το μοναδικό θέμα που πραγματεύεται.

Στη *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη τα πράγματα είναι απλά και συνοψίζονται στην πρόταση της ηρωίδας: «Η σταματάτε πια τον πόλεμο ή μουνί δεν έχει!» Το έργο έχει χαρακτηριστεί ως το πιο αντιπολεμικό έργο του Αριστοφάνη, αλλά αυτό δεν είναι το μοναδικό θέμα που πραγματεύεται. Μιλάει επίσης για τη συζυγική αγάπη και τη σεξουαλική πίστη. Ο Αριστοφάνης επιλέγει συνειδητά, για χάρη της κωμωδίας, να αγνοήσει πολλές από τις λογικές λύσεις για το πρόβλημα της σεξουαλικής απεργίας των γυναικών (αυνανισμός, σεξουαλικές σχέσεις μεταξύ ανδρών, δούλες-πόρνες), αφού κάτι τέτοιο θα του διέλυε την υπόθεση. Αυτή η ασυνέπεια της λογικής σκέψης με οδήγησε σε μια σκηνοθετική απενοχοποίηση και ελευθερία, της οποίας η γραμμή εξυπηρετεί πρωτίστως το κωμικό στοιχείο παρά μια ρεαλιστική απεικόνιση της πραγματικότητας. Εξάλλου και η ίδια η υπόθεση είναι καθαρά φανταστική. Η ιδέα ότι οι γυναίκες συνωμοτούν, συνεδριάζουν, μάχονται και επιβάλλουν με τον δικό τους τρόπο την ειρήνη είναι τόσο φανταστική και απόμακρη από την πραγματικότητα της αρχαίας Ελλάδας, όσο η υπόθεση στους *Όρνιθες*, όπου τα πουλιά χτίζουν μια πόλη και εκβιάζουν τους θεούς να υποχωρήσουν. Η *Λυσιστράτη* είναι ένα έργο τολμηρό, με αθυρόστομους χαρακτήρες, και οι γυναίκες παρουσιάζονται με μια ελαφρότητα – αγαπούν το ποτό και τη μοιχεία και έχουν μειωμένη αντίσταση στον σαρκικό πειρασμό σε σχέση με τους άντρες.

Επιθυμία μου ήταν να φωτίσω το κείμενο του Αριστοφάνη χωρίς να το λογοκρίνω. Επέλεξα να αφαιρέσω όλα τα χορικά του μέρη και να τα αντικαταστήσω με τραγούδια από τα *Αντρικά Μουνάτα* του Γιώργου Μελίκη. Πρόκειται για γαμοτράγουδα από όλη την Ελλάδα, τα οποία προέρχονται από ανθρώπους του λαού και της εργατιάς, από καθηγητές και δασκάλους, ακόμα και από καλόγερους και παπάδες. Εντόπισα σε αυτά στοιχεία που είναι οικεία στο σύγχρονο κοινό και τα οποία, κατά συνέπεια, αναδεικνύουν την πρόθεση του συγγραφέα και ενισχύουν το κωμικό στοιχείο.

15

Λυσιστράτη

Γιώργος Μελίκης

Στη Λυσιστράτη ο Αριστοφάνης εκτραγωδεί τα δεινά του Πελοποννησιακού Πολέμου. Παρουσιάζει τις γυναίκες να μηχανεύονται τον τερματισμό του με αποχή από τις συζυγικές τους υποχρεώσεις.

Λύτρων χαράς! Από τον πολιτικό Αριστοφάνη στα λαϊκά *Αντρικά Μουνάτα*!

Από τον όρκο της Λυσιστράτης, «Δεν θα βρεθεί ούτε γαμιάς ούτε κι ο άνδρας μου έστω / –που καυλωμένος θα μου 'ρθει μες στο κρεβάτι-, / και μες στο σπίτι θα περνά χωρίς ανδρός παιχνίδια», ως τον «Κωνσταντή, που 'χει ψωλή μεγάλη, δώδεκα πήχες μακριά και χώρια το κεφάλι», μια πεθυμιά δρόμος!

Στη *Λυσιστράτη* ο Αριστοφάνης εκτραγωδεί τα δεινά του Πελοποννησιακού Πολέμου. Παρουσιάζει τις γυναίκες να μηχανεύονται τον τερματισμό του με αποχή από τις συζυγικές τους υποχρεώσεις.

Στους *Ιππείς* έχουμε μια διαφορετική ελευθεριότητα! Έναν αγώνα μεταξύ δύο λαϊκών τύπων, του Παφλαγόνα και του αλλαντοπώλη. Με την επιτηδευμένα πολιτικοποιημένη αθυροστομία τους φαίνεται η παρακμή των πολιτικών ηθών στην Αθήνα μετά τον θάνατο του Περικλή, την εποχή του Κλέωνος και της δημαγωγίας.

«Τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶπταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται, ἐν κασαιρείοισι λείκων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον, καὶ μολύνων τὴν ὑπὴν καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας, καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ. Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύπεται, οὔ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου». (*Ιππείς*, στ. 1284-1289)

Και έτσι, λοιπόν, με το απαγορευμένο πλην όμως περιπόθητο γλειφομούνι, έχει πλέον οριστικά γιατρευτεί από το πάθος της δικομανίας.

Στα *Αντρικά Μουνάτα*, όμως, τα πράγματα είναι ξεκάθαρα: «Άντρας που καλά γαμεί δεν φιλάει το μουνί».

Οι αντιληπτικές πρακτικές (βλέπε γούστα) διαφέρουν από εποχή σε εποχή, όμως σταθερό παραμένει το αντικείμενο του πόθου. Πρόκειται για ιδιοφυείς ελιγμούς που βρίσκουν την εφαρμογή τους στο απόλυτα προσωπικό πεδίο του καθενός! Ο καθένας μας είναι και ένας Αντρικός Μουνάτος! Δηλαδή ανδρό-γυνος!

Οι κωμωδίες του Αριστοφάνη είναι μια ανεκτίμητη αξία πηγή γνώσης σχετικά με τις αντιλήψεις και τις αξίες των αντρών και των γυναικών της αρχαίας Αθήνας του δεύτερου μισού του 5ου π.Χ. αιώνα (450-400) για την ερωτική συνεύρεση και τις σχέσεις των δύο φύλων. Η αθυροστομία του Αριστοφάνη απηχεί την αθυροστομία των ίδιων των Αθηναίων, αντρών και γυναικών, τόσο στην καθημερινή τους ζωή όσο και σε κάποιες εορτές και τελετουργίες, από τις οποίες προήλθε και η κωμωδία.

Τα *Αντρικά Μουνάτα* και τα αθυρόστομα –αδόκιμος χαρακτηρισμός, γιατί μας εγκαλεί μέσα από μια στενόκαρδη προσέγγιση να είμαστε επιφυλακτικοί στο τι θα ακούσουμε, που αντιβαίνει στα χρηστά μας ήθη– μας δείχνουν ότι είναι πιο ανυπόφορο να μην ανέχεται κανείς το συναίσθημα από το να μην ανέχεται τη λογική. Καλύτερα η υπερβολή και η δεισιδαιμονία παρά το συστημικό καθεστώς, ακόμα και στην κλασική αθηναϊκή δημοκρατία!

«Όλα τα “απολίτιστα” έθνη τραγουδούν, και, ό,τι λογής κι αν είναι το τραγούδι τους, αποτελεί το σημείο στο οποίο συγκεντρώνεται όλη η γνώση, η θρησκεία, τα σκιρτήματα της ψυχής, το αξιοπερίεργο που άφησαν τα περασμένα, οι χαρές και οι πόθοι τους. Το ποθητό και συνάμα ανεκπλήρωτο!»

Στα *Αντρικά Μουνάτα* δεν υπάρχουν τα πρότυπα της αθηναϊκής δημοκρατίας ούτε κανένας δικομανής Κλέων. Δεν υπάρχει κανένας Περικλής!

Τα *Αντρικά Μουνάτα* δεν είναι ούτε πολιτικά ούτε συστημικά απέναντι σε δικαιοπρακτικές που επιβάλλει η αθηναϊκή δημοκρατία – είναι λύτρον χαράς!

Είναι ένα μονόπρακτο ου φωνητό, το οποίο μία ολόκληρη χρονιά περιμένει σε δύο, άντε το πολύ τρεις μέρες να γίνει φωνητό, γύρω από ένα τραπέζι, μια φωτιά με δύο μάτια κάρβουνα αναμμένα κι έναν παλίρροιο πόθο που μοιράζεται ως αντίδωρο από στόμα σε στόμα!

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη βαλβίδα αποσφράγισης και εκτόνωσης που να δικαιώνει τη φαντασία, αφού και ο λαϊκός νομοκάνοντας –κυρίως αυτός– όλα τα επιτρέπει!

Ο Αριστοφάνης στον Πρόβουλο το γυρνάει από δω, το πάει από κει, το μαστορεύει ποθοπλάνταχτα, κι όταν έρθει η ώρα χορταίνουμε ποίηση! Αλλά μόνο ποίηση!

«Μα το θεό της θάλασσας, δικαίως τα παθαίνουμε, αφού εμείς οι ίδιοι στα γλέντια τις μαθαίνουμε και τις βοηθούμε σ' όλες τους τις πονηριές που κάνουν, τέτοιες ιδέες βέβαια θα ιδούμε να μας βγάνουν. Αφού εμείς οι ίδιοι πηγαίνουμε τρεχάτοι μέσα στα εργοστάσια και λέμε στον εργάτη: Τη νύχτα που η γυναίκα μου εκόρευε με βιάση, από το περιδέραιο όπου της είχες φτιάσει, ω χρυσοχόε, γλίστρησε και βγήκε το κεφάλι από την τρύπα πάλι».

Στα *Αντρικά Μουνάτα*:

«Ο Πούτσαρος κι ο Μούναρος, τα δυο μεγάλα κράτη, εκάναν επανάσταση επάνω στο κρεβάτι. Έτρεξε πρώτα ο Μούναρος και πήρε το βραβείο, μα έτρεξε κι ο Πούτσαρος και το 'σκισε στα δύο».

Το τραγούδι πρέπει να ακούγεται και όχι να διαβάζεται. Ο γλεντιστής, και όχι ο πολιτικός Αριστοφάνης, ακόμα χει στο Μπουρανί του Τυρνάβου, στον θρακικό Καλόγερο, στους Κούκερους και τους Πιτεράδες στα Πιέρια και στη Μακεδονία. Οι λέξεις δεν είναι χυδαίες, όταν μάλιστα αναφέρονται σε μέλη του σώματός μας!

«Το μουνί το λεν Αλή και τον πούτσο Καραλή, και τ' αρχίδια Θεοωρή, τσάκω' τα και χόρευε».

Από τον Αριστοφάνη μέχρι σήμερα μας χωρίζουν είκοσι πέντε αιώνες. Έχουν γραφτεί χιλιάδες σχετικά κείμενα. Κανένας, όμως, πολιορκητικός κριός δεν θα μπορέσει να κατασιγάσει τον «Πελοποννησιακό Πόλεμο» που διαχρονικά έχει ο καθένας μας μέσα του!

Λυσιστράτη

Γιώργος Μελίκης

**Ο Αριστοφάνης στον Πρόβουλο
το γυρνάει από δω, το πάει από κει,
το μαστορεύει ποθοπλάνταχτα,
κι όταν έρθει η ώρα χορταίνουμε ποίηση!
Αλλά μόνο ποίηση!**

Φωτογραφία: Στέφανος Στεφάνου

Ο ΘΟΚ σε περιοδεία στην Αυστραλία

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, επιθυμώντας να απευθυνθεί στους απανταχού απόδημους και να καταθέσει το καλλιτεχνικό στίγμα της Κύπρου εκτός συνόρων, πραγματοποίησε με εξαιρετική επιτυχία το διάστημα 2-24 Μαΐου 2023 μεγάλη περιοδεία στην Αυστραλία.

Συγκεκριμένα, ταξίδεψε στο Μπρισμπέιν, την Αδελαΐδα και τη Μελβούρνη –πρωτεύουσες των πολιτειών Κουίνσλαντ, Νότιας Αυστραλίας και Βικτόριας αντίστοιχα– με την παραγωγή της Σκηνής ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ *Μακρυκωσταίοι & Κοντογιώργηδες* των Αλέκου Σακελλάριου και Χρήστου Γιαννακόπουλου, σε σκηνοθεσία Παναγιώτη Λάρκου, που κατά την περσινή θεατρική σεζόν (2021-2022) άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις και απέσπασε το θερμό χειροκρότημα του κυπριακού κοινού.

Σημειώνεται ότι, εκτός από τους ομογενείς του Μπρισμπέιν, της Αδελαΐδας και της Μελβούρνης, την παράσταση απόλαυσαν και τοπικοί αξιωματούχοι, καθώς και μη ελληνόφωνοι Αυστραλοί, χάρη στην ταυτόχρονη προβολή υπερτίτλων στην αγγλική γλώσσα.

Είναι μεγάλη η χαρά, η τιμή και η συγκίνησή μου που αξιόθνηκα να συνοδεύσω ως επικεφαλής του κρατικού μας θεάτρου την αποστολή της παραγωγής *Μακρυκωσταίοι & Κοντογιώργηδες* των Αλέκου Σακελλάριου και Χρήστου Γιαννακόπουλου, σε σκηνοθεσία Παναγιώτη Λάρκου, που περιόδεψε με μεγάλη επιτυχία τον περασμένο Μάιο σε τρεις μεγάλες πόλεις της Αυστραλίας –Μπρισμπέιν, Αδελαΐδα, Μελβούρνη–, όπου έδωσε παραστάσεις στις εκεί κυπριακές και ελληνικές κοινότητες της διασποράς.

Η όλη προσπάθεια αγκαλιάστηκε θερμά εξ αρχής, γεγονός που μας έδωσε την απαραίτητη δύναμη ώστε να προγραμματίσουμε και να πραγματοποιήσουμε εντέλει αυτό το ταξίδι· μια πρωτοβουλία της οποίας το διακύβευμα είναι ευθέως ανάλογο προς την κύρια αποστολή και το όραμα ενός δυναμικού, σύγχρονου κρατικού θεάτρου να παραμένει εξωστρεφές, ενεργό και παρόν.

Σε κάθε βήμα αυτού του υπερπόντιου ταξιδιού από την Κύπρο προς την Αυστραλία, η ανταπόκριση και το πηγαίο ενδιαφέρον υπήρξαν βαθύτατα συγκινητικά. Η στήριξη των προέδρων, των μελών και των εκατοντάδων εθελοντών των κυπριακών κοινοτήτων και στους τρεις σταθμούς της περιοδείας υπήρξε καταλυτική. Πολύτιμοι αρωγοί στις προσπάθειές μας ήταν η Ύπατη Αρμοστεία της Κύπρου στην Αυστραλία, το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών, η Ύπατη Αρμοστεία της Αυστραλίας στην Κύπρο και η Bank of Sydney.

Είμαστε ευγνώμονες που αγκαλιάστηκε και στηρίχτηκε έμπρακτα και με κάθε δυνατό τρόπο αυτό το δύσκολο εγχείρημα.

Αντιγόνη Παπαφιλίππου
Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου ΘΟΚ

Σκηνοθεσία-Διασκευή: Παναγιώτης Λάρκου, Σκηνικά-Κοστούμια: Εδουάρδος Γεωργίου,
Μουσική σύνθεση-Διασκευές: Δημήτρης Σπύρου, Χορογραφία-Κίνηση: Άννη Χούρη,
Βοηθός σκηνογράφος-ενδυματολόγος: Ελένη Ιωάννου, Σχεδιασμός φωτισμών: Γεώργιος Κουκουμάς

Παίζουν: Βασίλης Βασιλάκης, Πέτρος Γιωρκάτζης, Μιχάλης Καζάκας, Ηλιάννα Κάκκουρα, Νάγια Τ. Καρακώστα,
Μιχάλης Μουστάκας, Ονησίφορος Ονησιφόρου, Βασίλης Χαραλάμπους, Άγγελος Χατζημικαήλ

**ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ
ΣΤΑΘΜΟΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ**

**ΜΠΡΙΣΜΠΕΪΝ
THE GREEK CLUB
ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΜΑΪΟΥ**

Σε συνεργασία με την Κυπριακή Κοινότητα Κουίνσλαντ

Η θεατρική παράσταση πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 10 Μαΐου 2023 σε έναν κατάμεστο χώρο στο Μπρισμπέιν. Την παρακολούθησαν θεατές κάθε ηλικίας από την κυπριακή και την ελληνική ομογένεια, καθώς και ο Υπατος Αρμοστής της Κύπρου στην Αυστραλία Αντώνης Σαμμούτς, η Δικαστής Εφετείου Δρ Ανθή Φιλιππίδη και ο Γραμματέας της Ομοσπονδίας Αποδήμων Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας Charles-Harry Καρπούλας.

Η κατάμεστη από κοινό αίθουσα στο The Greek Club στο Μπρισμπέιν

Αναμνηστική φωτογραφία μετά την παράσταση

Κέντρο: Ο Υπατος Αρμοστής της Κύπρου στην Αυστραλία, Αντώνης Σαμμούτς, μαζί με την Πρόεδρο του Δ.Σ. ΘΟΚ, Αντιγόνη Παπαφιλίππου. Μαζί τους το μέλος του Δ.Σ. ΘΟΚ Έλενα Μεγαλέμου-Τριανταφυλλίδη και ο Άδωνις Ταλιαδώρος, Λειτουργός Τύπου και Πληροφοριών Α΄ του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών.

Το κοινό σε ώρα παράστασης στο Μπρισμπέιν

**Ο ΘΟΚ σε περιοδεία
στην Αυστραλία**

**ΑΔΕΛΑΪΔΑ
WOODVILLE TOWN HALL THEATRE
ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΜΑΪΟΥ**

Σε συνεργασία με την Κυπριακή Κοινότητα Νοτίου Αυστραλίας

Αθρόα και ιδιαίτερα συγκινητική υπήρξε η προσέλευση των ομογενών και στο Woodville Town Hall Theatre στην Αδελαΐδα, όπου όλοι ανεξαιρέτως οι θεατές εξέφρασαν την ευαρέσκειά τους για την παρουσία του ΘΟΚ, για πρώτη φορά, στη μακρινή αυτή ήπειρο. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν, μεταξύ άλλων, ο Πρόξενος της Κύπρου στην Αυστραλία Σταύρος Νικολάου, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στην Αδελαΐδα Γιώργος Ψιάρχας, η κυπριακή καταγωγής Υπουργός Τεχνών της Κυβέρνησης Νοτίου Αυστραλίας Andrea Michaels, καθώς και τα μέλη του Νομοθετικού Συμβουλίου Νοτίου Αυστραλίας Ειρήνη Πνευματικού και Connie Bonaros.

Κέντρο: Η κυπριακής καταγωγής Υπουργός Τεχνών της Κυβέρνησης Νοτίου Αυστραλίας, Andrea Michaels, μαζί με την Πρόεδρο Δ.Σ. ΘΟΚ, Αντιγόνη Παπαφιλίππου. Αριστερά: Η Αντιπρόεδρος Δ.Σ. ΘΟΚ, Φλωρεντία Σάββα, ο Πρόξενος της Κύπρου στην Αυστραλία Σταύρος Νικολάου. Δεξιά: Ο Πρόεδρος της Κυπριακής Κοινότητας Νότιας Αυστραλίας, Ανδρέας Ευδοκίου, το μέλος Δ.Σ. ΘΟΚ Έλενα Μεγαλέμου-Τριανταφυλλίδη.

Αναμνηστική φωτογραφία μετά την παράσταση

Η κατάμεστη από κοινό αίθουσα του Woodville Town Hall Theatre στην Αδελαΐδα

Στο πλαίσιο της περιοδείας του ΘΟΚ στην Αυστραλία, η αντιπροσωπεία συναντήθηκε με την Υπουργό Andrea Michaels, επισκέφθηκε το ελληνικό σχολείο Port Adelaide Greek School, όπου συνομίλησε με τους μαθητές του σχολείου και αντάλλαξε απόψεις με τη διευθύντρια και το εκπαιδευτικό προσωπικό, και παρευρέθηκε στην εκδήλωση για την Γιορτή της Μητέρας, την οποία διοργάνωσε στο κτίριο της κυπριακής παροικίας η ομογένεια της Αδελαΐδας.

Οι συντελεστές της παράστασης συνομιλούν με μαθητές του ελληνικού σχολείου Port Adelaide Greek School.

Οι ηθοποιοί της παράστασης

Ο ΘΟΚ σε περιοδεία στην Αυστραλία

ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ ST. JOHN'S COLLEGE ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΜΑΪΟΥ

Σε συνεργασία με τις Κυπριακές Κοινότητες Μελβούρνης-Βικτόριας, Βορείων Προαστείων Μελβούρνης και Απόστολου Ανδρέα Sunshine

Στη Μελβούρνη ολοκληρώθηκε με επιτυχία η περιοδεία του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου στην Αυστραλία. Η φωνή του Οργανισμού ακούστηκε δυνατά, καθαρά, και τα συναισθήματα συγκίνησης και αγάπης του κοινού και των μελών της ομογένειας για την πατρίδα ήταν διάχυτα. Το κρατικό θέατρο της Κύπρου έφερε εις πέρας έναν από τους διαχρονικούς του στόχους για αποκέντρωση και διάδοση του πολιτισμού μας και εκτός των συνόρων.

Πέραν των Κύπριων ομογενών και των προέδρων των κοινοτήτων Κυπρίων της Μελβούρνης, την παράσταση παρακολούθησαν, μεταξύ άλλων, ο Πρόξενος της Κύπρου στην Αυστραλία Σταύρος Νικολάου, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στη Μελβούρνη Εμμανουήλ Κακαβελάκης και ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Μελβούρνης Βασίλης Παπαστεργιάδης.

Η κατάμεστη από κοινό αίθουσα στο St. John's College στη Μελβούρνη

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου σε δύο διεθνή φόρα για το μέλλον του ευρωπαϊκού θεάτρου

Ευρωπαϊκό Θεατρικό Φόρουμ 2023 | 11-13 Μαΐου
Διεθνές Συνέδριο Θεάτρου ETC | 10-14 Μαΐου
Οπόλε, Πολωνία

Ευρωπαϊκό Θεατρικό Φόρουμ 2023

«Οραματιζόμαστε την πορεία προς το μέλλον». Αυτός ήταν ο τίτλος του δεύτερου –και πρώτου διά ζώσης– Ευρωπαϊκού Θεατρικού Φόρουμ, που διοργανώθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και πραγματοποιήθηκε στο Θέατρο JK Orpole της Πολωνίας από τις 11 έως τις 13 Μαΐου. Κατόπιν πρόσκλησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τα θέατρα-μέλη της Συνόδου των Θεάτρων της Ευρώπης (ETC), καθώς και άλλοι σημαντικοί εκπρόσωποι θεατρικών φορέων, παρευρέθηκαν σε αυτή τη σημαντική και υψηλού επιπέδου εκδήλωση για να ανταλλάξουν απόψεις σχετικά με το μέλλον του θεάτρου στην Ευρώπη.

Ο ΘΟΚ εκπροσωπήθηκε από τη Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης Μαρίνα Μαλένη, η οποία συμμετείχε ενεργά στις συνεδρίες και τις συζητήσεις μαζί με συναδέλφους που εκπροσωπούσαν θέατρα από όλη την Ευρώπη, αξιωματούχους της Ε.Ε. και υπεύθυνους λήψης αποφάσεων, οι οποίοι μοιράστηκαν τις ιδέες και τους προβληματισμούς τους.

Μέσα από το άρτιο και δυναμικό πρόγραμμα δικτύωσης αναδείχθηκαν οι βασικές ανάγκες και τα αιτήματα του τομέα του θεάτρου, τα οποία στη συνέχεια θα απασχολήσουν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Οι συνεδρίες κάλυψαν τα ευρύτερα θέματα της δημοκρατίας και του θεάτρου, της ψηφιοποίησης και της «πράσινης» βιωσιμότητας στο θέατρο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα δημοσιεύσει τον τρέχοντα μήνα τα επίσημα συμπεράσματα και τον οδηγό για τις εισηγήσεις για αλλαγές που προέκυψαν από την εκδήλωση, γνωστά και ως «Συστάσεις του Οπόλε», και θα συνεχίσει τον διάλογο στις «Συνομιλίες των θεάτρων της Ευρώπης» κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ της Αβινιόν.

Οι αξιωματούχοι της Ε.Ε. κατέστησαν σαφές ότι δεν τίθεται θέμα προσφοράς περισσότερων χρημάτων, αλλά συλλογής πληροφοριών, προκειμένου να διαμορφωθούν πολιτικές σε ευρωπαϊκό επίπεδο που θα προωθήσουν την ανάπτυξη του θεάτρου με θετικό τρόπο για τους δημιουργούς του και τις κοινωνίες.

Διεθνές Συνέδριο Θεάτρου ETC

Ως εκπρόσωπος του ΘΟΚ, η Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης Μαρίνα Μαλένη συμμετείχε και στη Γενική Συνέλευση της Συνόδου των Θεάτρων της Ευρώπης (ETC), που πραγματοποιήθηκε επίσης στο Θέατρο JK Orôle από τις 10 έως τις 14 Μαΐου. Τα θέατρα-μέλη της Συνόδου συμμετείχαν σε συμπόσιο για τις ψηφιακές πρακτικές στο θέατρο, στο πλαίσιο του προγράμματος ACuTe, και ενημερώθηκαν για τις τελευταίες εξελίξεις στις διάφορες εκφάνσεις του ψηφιακού θεάτρου.

Πλήθος θεμάτων απασχόλησαν τους συμμετέχοντες. Τα κυριότερα σημεία περιλαμβάνουν τα εξής: • Την δημιουργία μιας νέας ομάδας θεάτρων-μελών της Συνόδου για ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές αειφορίας και τη δοκιμή ενός Green Certification Tool που θα έχει ως στόχο την «πράσινη» λειτουργία των θεάτρων. • Την παρουσίαση μιας νέας μελέτης της Συνόδου για το ψηφιακό θέατρο και τα μοντέλα επιχειρήσεων. • Την εισαγωγή σε μια νέα μέθοδο «σχεδιαστικής σκέψης», για να συνδέονται μεταξύ τους θέατρα και εμπειρογνώμονες της τεχνολογίας. • Την ανταλλαγή απόψεων σε επίπεδο αξιωματούχων και τον διάλογο με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά με έναν νέο Οδηγό Μελλοντικών Κινήσεων για τον τομέα του θεάτρου.

Η εαρινή διεθνής συνάντηση μελών περιέλαβε επίσης εργαστήρια, ανταλλαγή ιδεών για νέα προγράμματα της Συνόδου και συζητήσεις μεταξύ των μελών. Ανάμεσα στις παρουσιάσεις και μία που επικεντρώθηκε στην πολιτιστική και ανθρωποκεντρική ηγεσία, με επικεφαλής τον Dragan Šimičević, ψυχολόγο και διαχειριστή αλλαγών.

Στο συνέδριο εγκαινιάστηκε επίσης μια νέα συνεργασία μεταξύ της Συνόδου και του Οργανισμού Theatre Green Book, με την έναρξη ενός προγράμματος εφαρμοσμένης έρευνας για τη δημιουργία πρακτικής καθοδήγησης για απλή και εφαρμόσιμη στα θέατρα βιώσιμη αλλαγή. Το "Green Book" της Συνόδου θα αποτελέσει μια νέα δια-

δικασία πιστοποίησης, για να εξασφαλιστεί η δυναμική και να βοηθηθούν τα θέατρα να πετύχουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Αρχικά θα εφαρμοστεί πιλοτικά σε μια ομάδα εννέα θεάτρων της Συνόδου, τα οποία θα πρέπει να διατηρήσουν ένα βασικό επίπεδο «πράσινης» λειτουργίας σε όλες τις παραγωγές, τις κτιριακές εγκαταστάσεις και τις δραστηριότητές τους. Αυτά τα θέατρα θα λειτουργήσουν ακολούθως ως πρεσβευτές για τη βιώσιμη αλλαγή και σε άλλα θέατρα του δικτύου.

Τρία νέα θέατρα εντάχθηκαν στο δίκτυο της Συνόδου ως πλήρη μέλη κατά τη διάρκεια του συνεδρίου: το Malmö Stadsteater (Μάλμε/Σουηδία), το Εθνικό Θέατρο Lucia Bologa (Κλουζ-Ναπόκα/Ρουμανία) και το Tiroler Landestheater (Ινσμπρουκ/Αυστρία). Ένας πολιτιστικός φορέας εντάχθηκε επίσης ως συνεργάτης/μέλος: το PAV (Ρώμη/Ιταλία).

Μέσα από τις συνεδρίες και τις ουσιαστικές συζητήσεις, αυτό το συνέδριο ενίσχυσε για άλλη μία φορά τους συμμετέχοντες, ώστε να πιστέψουν στη δύναμη της καλλιτεχνικής συνεργασίας, της καινοτομίας και της ομαδικότητας. Ενίσχυσε την ετοιμότητα των φορέων να αποδεχτούν νέες προκλήσεις και να θέλουν να συνεχίσουν το ταξίδι τους μέσα από ένα φωτεινό και συμπεριληπτικό για όλους μέλλον για τον τομέα αυτό.

Το επόμενο Διεθνές Συνέδριο Θεάτρου της Συνόδου θα πραγματοποιηθεί σε συνεργασία με το Εθνικό Θέατρο της Τιμισοάρα (Ρουμανία), που κατέχει τον τίτλο της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης για το έτος 2023, από τις 9 έως τις 11 Νοεμβρίου 2023.

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου σε δύο διεθνή φόρα για το μέλλον του ευρωπαϊκού θεάτρου

Η Σύνοδος των Θεάτρων της Ευρώπης (ETC) αποτελεί πια έναν ιδιαίτερα σημαντικό πυλώνα στο ευρωπαϊκό πολιτιστικό γίγνεσθαι, αφού αριθμεί πλέον των 60 μελών (δημόσιων θεατρικών φορέων) σε 30 χώρες.

Σχετικά με το ETC

Η Σύνοδος των Θεάτρων της Ευρώπης (ETC) ιδρύθηκε το 1988 και είναι το μεγαλύτερο δίκτυο δημόσιων θεάτρων στην Ευρώπη. Είναι ένας καλλιτεχνικός οργανισμός που προωθεί το ευρωπαϊκό θέατρο ως μια ζωτικής σημασίας πλατφόρμα διαλόγου, δημοκρατίας και αλληλεπίδρασης, που ανταποκρίνεται, αντανακλά και εμπλέκεται με το ποικιλόμορφο κοινό του σήμερα και τις μεταβαλλόμενες κοινωνίες. Το πρόγραμμα της Συνόδου για επιχειρηγίες και εκδηλώσεις μέσω της δικτύωσης, της επαγγελματικής ανάπτυξης και των καλλιτεχνικών συνεργασιών μεταξύ θεατρικών οργανισμών από όλη τη Ευρώπη προάγει το θέατρο ως τη βασική ευρωπαϊκή μορφή τέχνης για τον 21ο αιώνα.

Η Σύνοδος έχει 62 μέλη από 30 χώρες και υποστηρίζεται από το πρόγραμμα «Δημιουργική Ευρώπη» της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λίγες σκέψεις για το Ευρωπαϊκό Θεατρικό Φόρουμ 2023

Γράφει η Μαρίνα Μαλένη

Η συνάντηση συναδέλφων από όλη την Ευρώπη στο Οπόλε της Πολωνίας αναπέρωσε τις ελπίδες όλων μας για περαιτέρω και πιο ουσιαστική στήριξη των ανθρώπων και της τέχνης του θεάτρου εκ μέρους της Ε.Ε. Μερικά από τα θέματα που μας απασχόλησαν ήταν η συμπεριληπτικότητα, η «πράσινη» συμφωνία, η δημιουργία σε ψηφιακά περιβάλλοντα, ενώ η συζήτηση στράφηκε και σε ζητήματα που έγιναν εντονότερα μετά την πανδημία, όπως οι αμοιβές των καλλιτεχνών, η διασφάλιση των δικαιωμάτων τους (πνευματικών και άλλων), η πρόσβασή τους σε κέντρα λήψης αποφάσεων και η ανάγκη της διασφάλισης του στάτους των ανθρώπων του θεάτρου σε εθνικό επίπεδο.

Στην ενότητα με τίτλο “Accessing theatre futures” συζητήθηκαν τα μακροπρόθεσμα μαθήματα που πήραμε από την πανδημία σε σχέση με το θέατρο: Πώς πρέπει να αλλάξει η ψηφιακή υποδομή για να στηρίξει τους νέους τρόπους συνεργασίας; Πώς η αρχειοθέτηση και η καταγραφή της ανθεκτικότητας του θεάτρου εν μέσω πανδημίας μπορούν να μας βοηθήσουν να οραματιστούμε μια νέα πραγματικότητα μέσα στην οποία οι καλλιτέχνες του θεάτρου θα μπορούν να δημιουργήσουν; Πού έχουμε ελλείψεις; Ποιες νέες δεξιότητες πρέπει να καλλιεργηθούν; Πώς διασφαλίζεται η πρόσβαση όλων; Ποιο είναι το νέο λεξιλόγιο που πρέπει να επινοηθεί προκειμένου να περιγράφεται σωστά αυτό που γίνεται, δημιουργώντας τις σωστές προσδοκίες στους εμπλεκόμενους ώστε να αξιοποιούν στον μέγιστο βαθμό αυτό που τους προσφέρεται; Πώς μπορούν όλα αυτά να γίνουν με τρόπο που θα διασφαλίζει τα δικαιώματα και τις ανάγκες των καλλιτεχνών και των ανθρώπων που εργάζονται στο θέατρο ευρύτερα;

Ιδιαίτερα διαφωτιστικές ήταν οι παρουσιάσεις πάνω στο ψηφιακό θέατρο, με εξειδικευμένες περιγραφές, όπως:

Distributed: Από τον χώρο όπου παίζεται μια παράσταση μεταδίδεται αλλού.

Mediated: Η ψηφιοποίηση περιλαμβάνεται μέσα στη δραματουργία.

Located: Δημιουργία που λαμβάνει χώρα εξ ολοκλήρου σε ψηφιακό περιβάλλον.

Οι εκπρόσωποι της Ε.Ε. τόνισαν πως δεν θα δοθούν περισσότερα χρήματα, καθώς αυτό προκαλεί μεγαλύτερη εξάρτηση. Επιθυμία τους ωστόσο είναι να επικοινωνηθούν οι ανάγκες, ώστε να διαμορφωθούν πολιτικές με ξεκάθαρο τρόπο, αποφασιστικά και συγκροτημένα. Είναι ανάγκη να ενδυναμωθούν οι καλλιτέχνες, μαθαίνοντας καταρχήν τα δικαιώματά τους, ενώ χρειάζεται να διδαχθούν και τα κράτη πώς μπορούν να αναγνωρίσουν τα δικαιώματα των καλλιτεχνών μέσα από ήδη υπάρχουσες δομές (π.χ. δημιουργία κωδικών κοινωνικών ασφαλίσεων κ.ά.). Επιπλέον, οι δραματικές σχολές και τα πανεπιστήμια πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριλάβουν στα μαθήματά τους θέματα διαπραγμάτευσης συμβολαίων, διασφάλισης δικαιωμάτων, προώθησης αναγκών των καλλιτεχνών κ.ο.κ.

Τέλος, επιλέγω να σταθώ λίγο παραπάνω στο θέμα της προσβασιμότητας και της συμπεριληπτικότητας. Η κοινωνική συνοχή δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς τομές και στο θέατρο. Προσαρμογές που μπορεί στην αρχή να φαντάζονται δύσκολες κάνουν τις παραστάσεις προσβάσιμες σε όλους, όπως η παράλληλη μετάφραση στη γλώσσα των κωφών –με υπέρτιλους αλλά και με διερμηνέα– σε όλες τις παραστάσεις και όχι μόνο σε μία συγκεκριμένη από την παραγωγή. Άτομα της τρίτης ηλικίας θα πρέπει επίσης να έχουν ευκολίες, ώστε να μπορούν να έρχονται στο θέατρο, είτε μέσα από ένα οργανωμένο σύστημα φίλου-συνοδού είτε με συνταγογράφηση δωρεάν εισιτηρίων για το θέατρο μέσα από το σύστημα υγείας, μια παροχή που θα λειτουργεί ως τρόπος αντιμετώπισης ψυχολογικών θεμάτων, αλλά και ως δυνατότητα κοινωνικής δραστηριοποίησης.

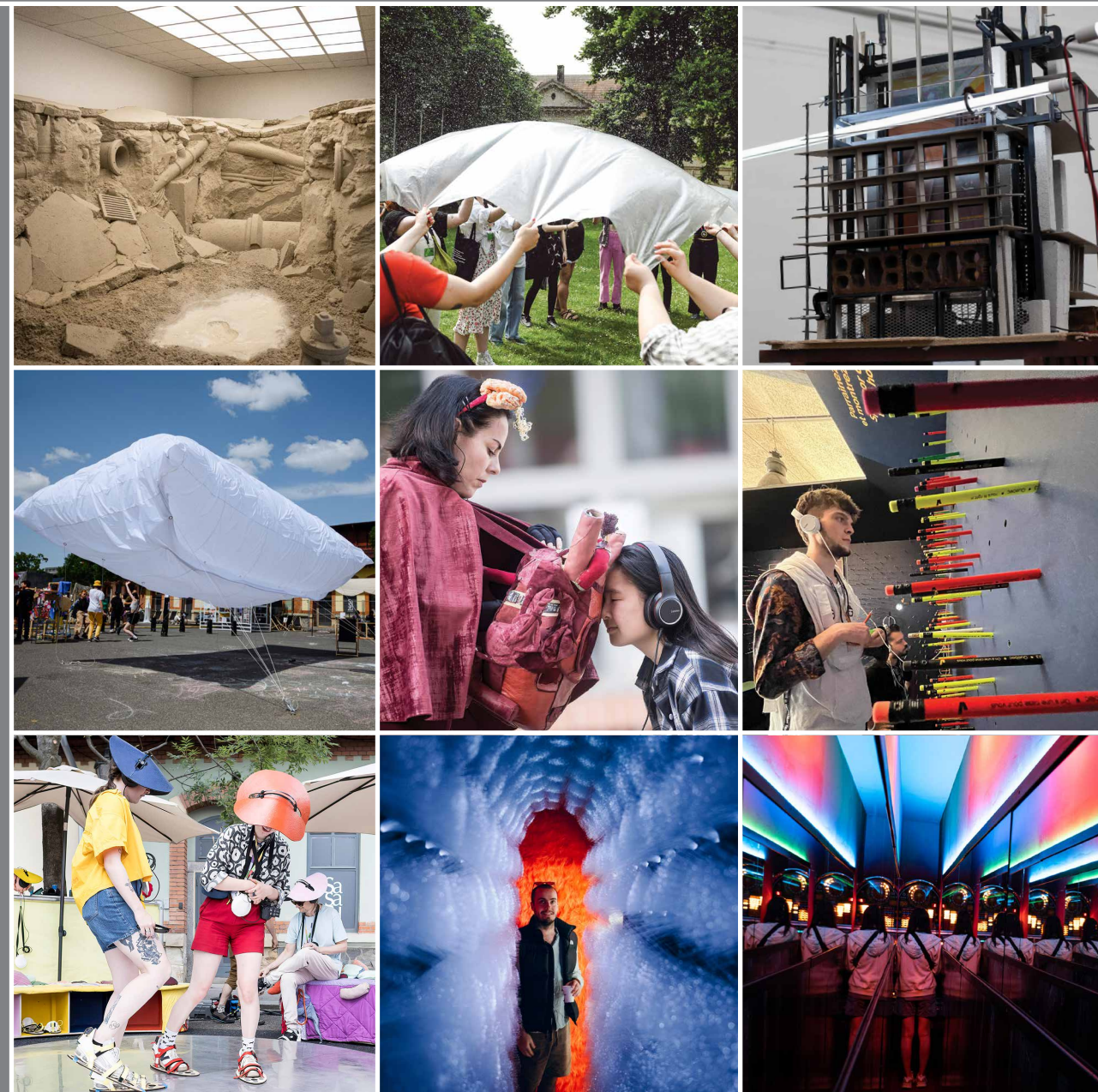
Γενικά, το ερώτημα που θα έπρεπε να απασχολεί κάθε θέατρο είναι το εξής: Πώς μπορούμε να διασφαλίσουμε πως κάθε κοινωνική ομάδα της πόλης μας εκπροσωπείται στο κοινό του θεάτρου μας; Και αυτό –σημαντικό– να ισχύει για όλες τις ομάδες. Για παράδειγμα, υπάρχουν ομάδες ατόμων με ψυχολογικά προβλήματα τα οποία μπορούν να παρακολουθούν τα λεγόμενα Relaxed Sessions, όπου ηθοποιοί και ψυχολόγοι δουλεύουν μαζί, προσαρμόζοντας την παράσταση (χαμηλότερες εντάσεις, χαμηλότερα φώτα, ανοχή σε μεγάλες αντιδράσεις κ.λπ.) με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορέσουν όλες και όλοι να γνωρίσουν και να αποδεχθούν τις διαφορετικές συμπεριφορές που μπορεί να προκύψουν κατά τη διάρκειά τους.

Το θέατρο δεν αναπαριστά μόνο αλλά οραματίζεται εκ νέου τη ζωή και τις κοινωνίες μας. Τη σκηνή μπορούμε να τη δούμε ως ένα εργαστήριο όπου η ζωή γίνεται αντικείμενο παρατήρησης και όπου πράξεις και θέσεις πολιτικές μάς προκαλούν να μετακινηθούμε από τις θέσεις μας.

PQ23
FESTIVAL OF THE RARE

Η PQ23 εγκαινιάστηκε στις 7 Ιουνίου στην Πράγα και ήταν ανοιχτή για το κοινό από τις 8 ως τις 18 Ιουνίου 2023.

PQ23: Το μεγάλο βραβείο Golden Triga στην εθνική συμμετοχή της Κύπρου

Spectators in a Ghost City

Γράφει η Μαρίνα Μαλέν

Από το 1967 η Prague Quadrennial of Performance Design and Space παρουσιάζει ό,τι καλύτερο στον τομέα της σκηνογραφίας, με έμφαση στην αυτονομία αυτού του κλάδου. Είναι η μεγαλύτερη στο είδος της στον κόσμο και αποτελεί μοναδικό χώρο σύναξης των εικαστικών και άλλων ανθρώπων του θεάτρου και των παραστατικών τεχνών.

Η 15η έκδοσή της, από τις 8 έως τις 18 Ιουνίου 2023, τη βρήκε να έχει μετεξελιχθεί από έκθεση σε φεστιβάλ και τελικά σε πλατφόρμα που διερευνά προοδευτικές προσεγγίσεις, νέους επικοινωνιακούς διαύλους, εικονικούς χώρους και διαθεματικές σχέσεις. Η PQ23 παρουσίασε έργα από δεκάδες χώρες και εκατοντάδες καλλιτέχνες όχι μόνο ως εθνικές συμμετοχές χωρών, αλλά και στο πλαίσιο πρότζεκτ που επιμελείται μια διεθνής ομάδα επιμελητών για την PQ.

Η Κύπρος συμμετέχει ανελλιπώς από το 1991 μέσω του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου. Άλλωστε η έκθεση αποτέλεσε βήμα για τη δουλειά πολλών Κυπρίων καλλιτεχνών και την προβολή και προώθησή της στο εξωτερικό.

Αφετηρία όλων ήταν η γενική θεματική που έθεσε η Κουαντριενάλε για το 2023, το RARE/ΣΠΑΝΙΟ, με την έννοια των μοναδικών και ωμών πραγματικοτήτων μέσα από τις οποίες δημιουργούν οι καλλιτέχνες, καλώντας μας να οραματιστούμε πώς θα μπορούσαν να είναι ο κόσμος και το θέατρο στο μέλλον μετά την πανδημία.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου μια παρένθεση: Ο σχεδιασμός χώρου έχει ξεφύγει από τα στενά πλαίσια του σκηνικού χώρου και έχει διεκρινθεί σε νόημα, στόχο και ρόλο.

Έχουμε να κάνουμε με μια ιδέα του σχεδιασμού χώρου που αλλάζει, για να λειτουργήσει ως αυτόνομη τέχνη και δήλωση, που συνεργάζεται βέβαια και με άλλες τέχνες. Ως σχεδόν αυτόνομη τέχνη, λοιπόν, επιλέγει να έχει λόγο και στόχο σε περφόρμανς, αλλά και σχέση με κάθε είδους δραματουργία. Έχουμε να κάνουμε με τον χώρο ως πλαίσιο ή ως δυνατότητα, ως ένα στοιχείο που μπορεί να εμπερικλείει κάτι και να δηλώνει κάτι, ως φιλοξενούσα παράμετρος για μετάδοση ιδεών.

Στην Κουαντριενάλε Πράγας έχουν συμμετάσχει και εκθέσει έργα τους σημαντικοί καλλιτέχνες που σημάδεψαν την ιστορία του θεάτρου και της σκηνογραφίας, όπως ο Salvador Dalí, ο Josef Svoboda, ο Oscar Niemeyer, ο Tadeusz Kantor, ο Guy-Claude François και ο Ralph Koltai, καθώς και μορφές του σύγχρονου θεάτρου, όπως ο Robert Wilson, ο Heiner Goebbels και ο Renzo Piano.

PQ23: Το μεγάλο βραβείο Golden Triga στην εθνική συμμετοχή της Κύπρου

Spectators in a Ghost City

Επιμελήτρια-Αρχική ιδέα: Μαρίνα Μαλένη
 Καλλιτεχνική έρευνα-Εικαστική εγκατάσταση: Μελίτα Κούτα
 Συνεργαζόμενος τεχνικός σύμβουλος: Χάρης Καυκαρίδης
 Συνεργάτης τέχνης και τεχνολογίας για τα οπτικοακουστικά μέσα: Γιώργος Λάζογλου
 Βίντεο απόδοσης των καλλιτεχνών: Pascal Caron και Μελίτα Κούτα
 Γραφικός σχεδιασμός και σχεδιασμός ιστοσελίδας: Φίλιππος Βασιλειάδης
 Τεχνική υποστήριξη στην Πράγα: Δώρος Τσολάκης
 Τεχνική υποστήριξη στη Λευκωσία: Τεχνικές υπηρεσίες ΘΟΚ
 Η άδεια για τη χρήση αρχειακού υλικού από τον Ψηφιακό Ηρόδοτο δόθηκε από το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου.

Το *Spectators in a Ghost City* επιχειρεί να επικοινωνήσει μέσω της ενσυναίσθησης την ποιητικότητα των σκηνογραφικών τεχνών σε ένα ουτοπικό όραμα του μέλλοντος.

Η πρόταση διαταράσσει τη σχέση ανάμεσα στον ρόλο του καλλιτέχνη και σε αυτόν του θεατή, καθώς πραγματεύεται ζητήματα οικειοποίησης, θεάματος, παρείσκατων θεατών, και τον ρόλο της ίδιας της τέχνης μπροστά στο ανθρώπινο τραύμα, που εκτείνεται πέρα από την Αμμόκωστο και αντηχεί και σε άλλους αντίστοιχους χώρους στον κόσμο.

Η επιμελητική ομάδα προτείνει τη χρήση σκηνογραφικών μεθόδων ως διαδικασιών σκέψης, εργαλείων προβληματισμού και πολιτικών πράξεων, που δημιουργούν συσχετισμούς μεταξύ πραγματικών χώρων σύγκρουσης και καλλιτεχνικών πρακτικών. Ψήγματα εικόνων από την Αμμόκωστο, από το σήμερα αλλά και πριν από το 1974, πειραματικές γλυπτικές μακέτες εμπνευσμένες από την αστική υφή της πόλης, ακουστικά περιβάλλοντα και πρακτικές περφόρμανς χρησιμοποιήθηκαν για να συνδέσουν αυτή τη σπάνια πόλη με τους επισκέπτες της έκθεσης.

Πώς μπορούμε να κατανοήσουμε τόπους που έχουν υποστεί τραύμα εξαιτίας κάποιας πολιτικής ή πολεμικής σύγκρουσης, και μάλιστα μέσα από την ύλη τους, η οποία εμπεριέχει τη μνήμη; Πώς μπορούμε να συνδεθούμε μαζί τους μέσω σκηνογραφικών μεθοδολογιών και τελικά να οραματιστούμε το πιθανό μέλλον τους;

Ο επισκέπτης έρχεται σε επαφή με μια διαφορετική οπτική της Αμμόκωστου, της πόλης-φάντασμα, απρόσβατης τα τελευταία σαράντα έξι χρόνια, ως αποτέλεσμα της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο το 1974, μιας πόλης χωρίς ανθρώπινη παρουσία, εγκαταλελειμμένη, απρόσιτη. Το γεγονός πως τον Οκτώβριο του 2020 επιτράπηκε η είσοδος, παρά τα ψηφίσματα του ΟΗΕ, μέσω μιας συγκεκριμένης διαδρομής, επέτρεψε στους ανθρώπους να βιώσουν την πόλη σαν να έμπαιναν σε χρονοκάψουλα, να ανατρέξουν με πόνο στο παρελθόν τους ή απλώς (όπως σε πολλά άλλα μέρη στον κόσμο όπου τα ερείπια προσελκύουν τουρίστες) να βγάλουν μια selfie...

Στρέφοντας την προσοχή στον ίδιο τον χώρο της πόλης, η ομάδα του ΘΟΚ προσπάθησε να την αντιληφθεί μέσα από τις έννοιες της μνήμης, του ανήκειν και του εκτοπισμού, προσπαθώντας να κατανοήσει πώς το σηματοδομημένο και εγκαταλελειμμένο αστικό τοπίο γίνεται ταυτόχρονα Συγγραφέας και Δραματουργία.

Κατανοώντας τις συχνά αντιφατικές και πολύπλοκες γεωπολιτικές αφηγήσεις, με σεβασμό παράλληλα στο ανθρώπινο τραύμα και υπερβαίνοντας την αισθητική γοητεία των ερειπίων, η ομάδα δεν στοχεύει σε απαντήσεις ή λύσεις. Κοιτάζοντας στο μέλλον, υποστηρίζει εναλλακτικούς τρόπους οραματισμού τέτοιων χώρων σύγκρουσης μέσω καλλιτεχνικών και παραστατικών πρακτικών.

pq.cz

cypruspq23.com

PQ23: Το μεγάλο βραβείο Golden Triga στην εθνική συμμετοχή της Κύπρου

Spectators in a Ghost City

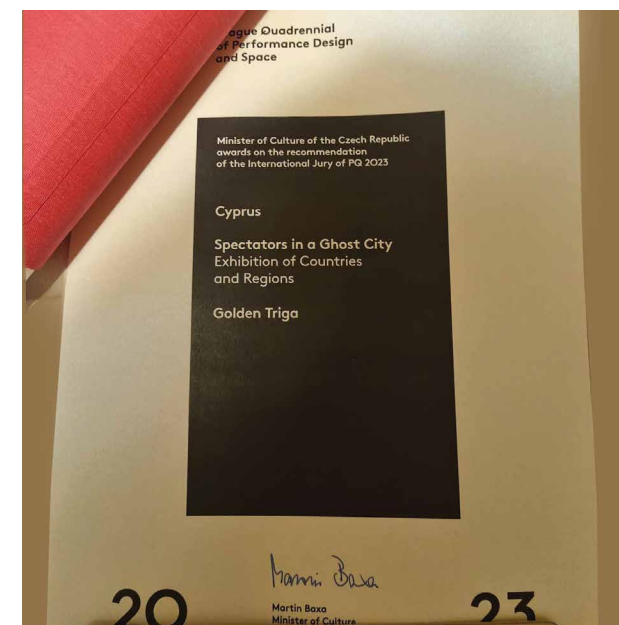
Μεγάλο βραβείο Golden Triga στην εγκατάσταση *Spectators in a Ghost City*

Απόσπασμα από το σκεπτικό βράβευσης της Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής: «Αυτό το εκλεπτυσμένο και πολυεπίπεδο έκθεμα δείχνει πώς η σκηνογραφία μπορεί να θέσει επιτακτικά ερωτήματα και να διαπραγματευτεί πάνω σε τοπικά θέματα μνήμης, απουσίας και παρουσίας που αντηχούν παγκοσμίως. Προσκαλεί αυτοκριτικά τους επισκέπτες να αμφισβητήσουν τη θέση τους ως θεατές πραγματικών ή αναπαραγόμενων τόπων συγκρούσεων και τραυμάτων. Παρακολουθώντας το παρελθόν, το παρόν και τα πιθανά μέλλοντα της τοποθεσίας μέσα από τα στενά τετράγωνα ανοίγματα των κτιρίων, το έκθεμα προκαλεί συναισθήματα αγωνίας ενώ υποδηλώνει τη ΣΠΑΝΙΑ δυνατότητα για ελπίδα».

GOLDEN TRIGA

Το μεγάλο βραβείο της έκθεσης, το Χρυσό Τρίππο, είναι εμπνευσμένο από το άγαλμα των τριών αλόγων που τραβούν το άρμα της Αθηνάς Νίκης, τρεις μορφές δύναμης που αντιπροσωπεύουν τις τρεις φάσεις της ζωής: την ορμητική νεότητα, την ωριμότητα, εμπλουτισμένη με εμπειρία, και τη σοφία της ηλικίας.

Το Χρυσό Τρίππο απονεμήθηκε το 1967 στη Γαλλία, το 1971 στην Ανατολική Γερμανία, το 1975 στη Σοβιετική Ένωση, το 1979 στο Ηνωμένο Βασίλειο, το 1983 στην Ανατολική Γερμανία, το 1987 στις ΗΠΑ, το 1991 στο Ηνωμένο Βασίλειο, το 1995 στη Βραζιλία, το 1999 στην Τσεχία, το 2003 στο Ηνωμένο Βασίλειο, το 2007 στη Ρωσία, το 2011 στη Βραζιλία, το 2015 στην Εσθονία και το 2019 στη Δημοκρατία της Β. Μακεδονίας. Η Κύπρος λαμβάνει το βραβείο στη 15η διοργάνωση του θεσμού.

Η αφετηρία όλων ήταν η γενική θεματική που έθεσε η Κουαντριενάλε για το 2023, το RARE/ΣΠΑΝΙΟ, με την έννοια των μοναδικών και ωμών πραγματικοτήτων μέσα από τις οποίες δημιουργούν οι καλλιτέχνες, καλώντας μας να οραματιστούμε πώς θα μπορούσαν να είναι ο κόσμος και το θέατρο στο μέλλον μετά την πανδημία.

Η εθνική μας συμμετοχή στην Κουαντριενάλε Πράγας, υπό την ευθύνη του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, παρουσιάστηκε στο Hall 13 του Prague Market, στο κύριο μέρος της έκθεσης, δηλαδή, που αφορά τις χώρες, με τίτλο *Spectators in a Ghost City*.

Η αρχική ιδέα για τη συμμετοχή μας γεννήθηκε από έναν συνδυασμό επιρροών (όπως, λόγω χάρη, η προηγούμενη συμμετοχή μας στο διεθνές πρόγραμμα "Emergence" και η συνεργασία με τον Γιάννη Τουμαζή και τη Σώσε Εσκιτζιάν, το διεθνές συμπόσιο στην Πράγα "Where are we", όπου μου έδωσε την ευκαιρία ο ΘΟΚ να παραστώ και να μιλήσω), αλλά και από τις εξαιρετικά ενδιαφέρουσες θέσεις που παρουσιάστηκαν και συζητήθηκαν στο διεθνές συνέδριο "Performance Design Futures", που διοργανώσαμε με τη CYCSTAT εδώ στη Λευκωσία, με τη συμμετοχή μερικών από τα πιο σημαντικά ονόματα στον χώρο παγκοσμίως. Η ιδέα είχε «κλειδώσει» στο θέμα της Αμμοχώστου, ως ενός πραγματικά ΣΠΑΝΙΟΥ χώρου από κάθε άποψη, προτού καν «ανοίξει» η πόλη.

«Πώς θα μπορούσαμε να φανταστούμε τον κόσμο και το θέατρο μετά την καραντίνα;» Αυτό ήταν το ερώτημα που μας απύθνησε η ΡQ. Και εμείς αναρωτηθήκαμε με τη σειρά μας: «Πώς θα μπορούσαμε να φανταστούμε έναν χώρο σαν την Αμμόχωστο μετά την επί 46 χρόνια καταδίκη της σε έλλειψη ανθρώπινης παρουσίας μέσα από τον ίδιο τον χώρο, και μάλιστα με σκηνογραφικούς όρους;»

Ποια η σχέση ανάμεσα στο αντικείμενο θέασης και τον θεατή; Πώς αντιστρέφονται οι θέσεις και η ευθύνη; Πώς δημιουργείται μια αντίστροφη διαδικασία σκηνογραφίας η οποία ξεκινά από τον χώρο, τα υλικά του και τη δική του ιστορία; Πώς διαπραγματευόμαστε τα θέματα μνήμης, τραύματος, ταυτότητας, χώρου, υλικών, αλλά και το ίδιο το μέλλον;

PQ23: Το μεγάλο βραβείο Golden Triga στην εθνική συμμετοχή της Κύπρου

Spectators in a Ghost City

Πώς διαπραγματευόμαστε τα θέματα μνήμης, τραύματος, ταυτότητας, χώρου, υλικών, αλλά και το ίδιο το μέλλον;

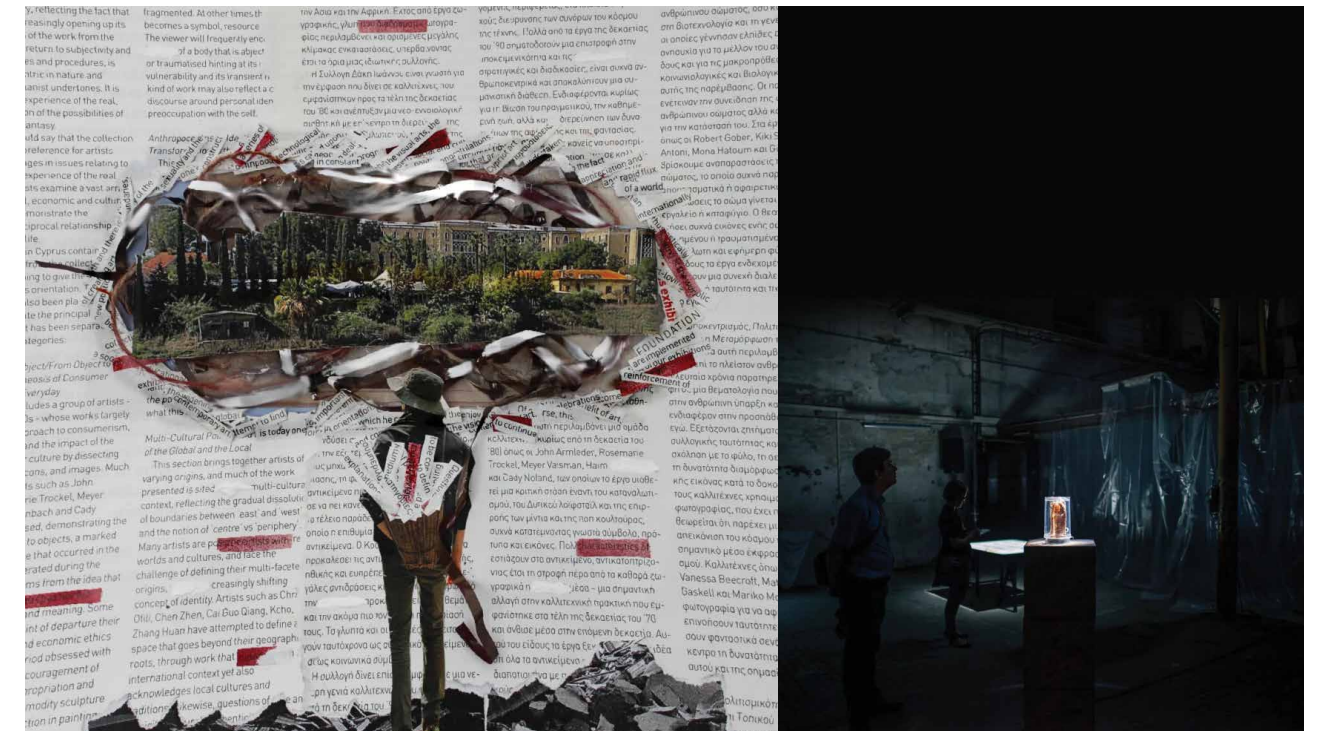
PQ23: Το μεγάλο βραβείο Golden Triga στην εθνική συμμετοχή της Κύπρου

Spectators in a Ghost City

Ευχαριστούμε τη Διεθνή Κριτική Επιτροπή της Κουαντινάλε Πράγας για το μεγάλο βραβείο, το Χρυσό Τρίππο, που αποτελεί την ύψιστη τιμή στον χώρο του σχεδιασμού παραστασιακού χώρου παγκόσμια. Είμαστε ευγνώμονες. Αυτό είναι το συναίσθημα. Ευγνώμονες που μας δόθηκε η ευκαιρία να δουλέψουμε μαζί, ευγνώμονες για την

εμπιστοσύνη που μας έδειξε ο ΘΟΚ, ευγνώμονες που το έργο πάνω στο οποίο δουλεύαμε για πάνω από έναν χρόνο μίλησε, ως φαίνεται, στην καρδιά ανθρώπων από όλο τον κόσμο, θέτοντας ερωτήματα και προσφέροντας αφορμές για συζητήσεις.

Ο ΘΟΚ καλωσόρισε τη συμμετοχή στην PQ23 και ανεξάρτητων συμμετοχών από την Κύπρο. Στην ενότητα "The Performance Space" της PQ παρουσιάστηκε το *Fragments, Pigments and Figments: An Individualized Walk Through a Buffer Zone*, μια διαδραστική εγκατάσταση σε επιμέλεια Ελλάδας Ευαγγέλου και Nihal Soğançı, ενώ στο "PQ Performance" παρουσιάστηκε με μεγάλη επιτυχία η παράσταση *Victor X*, την οποία σχεδίασαν και σκηνοθέτησαν οι Μαρία Μισιά και Νάσια Παπαβασιλείου με την υποστήριξη του Δρος Δώρου Πολύδωρου.

Ποια η σχέση ανάμεσα στο αντικείμενο θέασης και τον θεατή;
Πώς αντιστρέφονται οι θέσεις και η ευθύνη;
Πώς δημιουργείται μια αντίστροφη διαδικασία σκηνογραφίας η οποία ξεκινά από τον χώρο, τα υλικά του και τη δική του ιστορία;

PQ23: Το μεγάλο βραβείο Golden Triga στην εθνική συμμετοχή της Κύπρου

Μελίτα Κούτα

Spectators in a Ghost City

Συνέντευξη στην Κυριακή Αργυρού

Τι αποκόμισαν οι θεατές από την επαφή τους με το έργο σας; Τι εισπράξατε;

Στον χώρο της έκθεσης με τις εθνικές συμμετοχές από 59 χώρες και περιφέρειες, υπήρχε μεγάλη ποικιλομορφία όσον αφορά την εικαστική προσέγγιση, την καλλιτεχνική εκτέλεση και την επιλογή θεματικής και σκεπτικού. Πολλές χώρες επέλεξαν κάτι χιουμοριστικό και ψυχαγωγικό, κατασκευάζοντας χώρους-δωμάτια όπου οι θεατές εισέρχονταν, ζωντανές δράσεις, ηχητικά τοπία και εγκαταστάσεις πολυμέσων. Άλλες έδωσαν ένα πολιτικό/κοινωνικό στίγμα, αναφερόμενες σε μια μετα-Covid κοινωνία, σε θέματα εξουσίας και ταυτότητας.

Η δική μας εικαστική εγκατάσταση έδωσε μια μινιμαλιστική παρουσία στον χώρο. Επεξεργαζόταν ένα σοβαρό θέμα με πολλά επίπεδα ανάγνωσης, ένα τραύμα, και για να το κατανοήσεις ως θεατής, χρειαζόταν να αφιερώσεις λίγο χρόνο, να το δεις και να εμβαθύνεις. Αυτό που εισέπραξα από τον κόσμο, μέσα από τις συζητήσεις που είχαμε με τον καθένα και την καθεμία ξεχωριστά, ήταν ότι το έργο μπορούσε να επικοινωνήσει όταν οι θεατές έβρισκαν συνάψεις με γεγονότα της δικής τους ιστορίας, με τον δικό τους τόπο και τα δικά τους βιώματα.

Το πρώτο πράγμα που παρατήρησα ότι τράβηξε την προσοχή τους ήταν το κατασκευαστικό κομμάτι της εγκατάστασης. Παρατήρησα πως τους ενδιέφερε η φόρμα, το γλυπτό, τα υλικά που χρησιμοποιήθηκαν. Υπήρχε μια αίσθηση μελαγχολίας, εγκατάλειψης και ποιήσης βασισμένη στην ιδέα της μνήμης, ένα στοιχείο που έκανε την κατασκευή ελκυστική στα μάτια του θεατή. Ο κόσμος σταματούσε επίσης να δει τι ήταν αυτό το βίντεο που προβαλλόταν στο βάθος του γλυπτού – η «ζωή μέσα στα κτίρια». Σε κάποιες περιπτώσεις, οι εικόνες του βίντεο τους θύμιζαν κάτι από τα δικά τους βιώματα, όπως, π.χ., κάποιιο επισκέπτες από την Αρμενία, τον Λίβανο και το Ισραήλ με τους οποίους συνομιλήσαμε. Ωστόσο εντόπισαν σημεία επαφής με το έργο και άτομα που δεν βρέθηκαν σε εμπόλεμες καταστάσεις, όπως κάποιιοι/-ες που ανακάλεσαν το βίωμα του εγκλεισμού εν καιρώ πανδημίας ή κάτι από το παρελθόν τους, ξαναδιαβάζοντας στιγμές της μνήμης τους. Ακολούθως, όταν αυτή η πρώτη σύνδεση με το έργο επετεύχθη, οι θεατές διάβάζαν την περιγραφή και τις πληροφορίες που συνόδευαν το έργο, και έτσι κατανούσαν ότι αυτό το γλυπτό αφορούσε συγκεκριμένα την Αμμόχωστο.

Αυτό που εντέλει εισέπραξα είναι ότι η εικαστική γλώσσα (η εικόνα, η φόρμα, τα υλικά, η απόδοση, η εγκατάσταση στο σύνολό της) κατάφερε να επικοινωνήσει σε μια γλώσσα την οποία αποκαλούμε «οικουμενική». Είναι η γλώσσα της τέχνης. Δεν είναι ανάγκη να μιλήσεις με συγκεκριμένα γεγονότα, αλλά συνδέεσαι με μια κοινή αναφορά που λειτουργεί πρώτα σε ένα επίπεδο επικοινωνιακό, συναισθηματικό, και μετά η πληροφορία εκλογικεύεται. Έτσι δημιουργούνται οι συσχετισμοί μεταξύ τοπικού και οικουμενικού, καθώς και μεταξύ σύγχρονου (επίκαιρου) και διαχρονικού. Δημιουργείται αυτή η σύνδεση που προσδοκούσαμε: η σύνδεση μέσω της ενσυναίσθησης.

Η δική μας εικαστική εγκατάσταση έδωσε μια μινιμαλιστική παρουσία στον χώρο. Επεξεργαζόταν ένα σοβαρό θέμα με πολλά επίπεδα ανάγνωσης, ένα τραύμα.

Πώς λειτούργησε η εργασία σας στο πλαίσιο της PQ23;

Υπήρχαν πολλά επίπεδα σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή μας στην PQ23: το σκεπτικό μας, η έρευνά μας και η εικαστική εκτέλεσή της. Όμως το ερώτημα που θέσαμε εξ αρχής ήταν και η μεγαλύτερη πρόκληση για εμάς: Πώς συνδέεις μια πραγματική πόλη, μια πόλη που έχει γεωγραφικό, πολιτικό και ιστορικό περιεχόμενο, με μια έκθεση σκηνογραφίας; Δεν υπάρχει ο θεατρικός χώρος, δεν υπάρχει το θεατρικό κείμενο. Πάνω σε αυτό το ερώτημα βασίστηκε το σκεπτικό της παρουσιάσής μας, γι' αυτό εμπλέξαμε και τα walking performances με τον Pascal Caron. Χρησιμοποιήσαμε τις σκηνογραφικές μεθόδους σαν εργαλεία και σαν αφορμές για να κοιτάξεις τόπους που φέρουν την πολιτική σύγκρουση και το τραύμα, με σκοπό να οραματιστείς το μέλλον. Συνεπώς, η λέξη σκηνογραφία δεν λειτουργεί υπό την έννοια του ντεκόρ πάνω στη σκηνή, αλλά υπό την έννοια της μεθοδολογίας και της ερευνητικής πρότασης.

Τι σημαίνει να κουβαλάς το σπίτι σου στην πλάτη σου, όπου το σπίτι γίνεται ένα σύμβολο ιστορίας, αφηγημάτων, μνήμης, τραύματος;

Δώστε μας μια γεύση από τη δημιουργική διαδικασία μέχρι και τον τελικό προορισμό.

Ξεκινήσαμε αυτή την εργασία πριν από έναν χρόνο περίπου, με τη Μαρίνα Μαλένη να προτείνει να διαπραγματευτούμε την πόλη της Αμμοχώστου ως αφορμή δημιουργίας ενός σκεπτικού για την PQ23. Αμέσως υπήρξε ουσιαστική ώσμωση ιδεών, μαζί και με τον Χάρη Καυκαρίδη, με τον οποίο συνεργαστήκαμε, και σιγά σιγά αποκωδικοποιούσαμε μαζί αυτή την ιδέα – πώς θα μπορούσε να πάρει το σκεπτικό μας μορφή, πώς θα μπορούσαμε να διαπραγματευτούμε τον χώρο κτλ. Ανταλλάξαμε αρκετό υλικό και καταλήξαμε στις ιδέες που πρότεινα, αυτήν του πύργου παρατήρησης, η οποία προήλθε από τις επισκέψεις μου με τον Pascal Caron στην Αμμοχώστο.

Αφουγκραστήκαμε με ειλικρίνεια τον χώρο και αντιλήσαμε λεπτομέρειες από την πόλη. Για παράδειγμα, «δανειστήκαμε» τις τρύπες που υπάρχουν στα κτίρια, στις πόρτες, στα παράθυρα, αλλά και αντίστροφα: εμπνευστήκαμε από ταμπέλες στις οποίες δεν αναγράφεται καμία πληροφορία, ωστόσο παραμένουν εκεί ως σκελετοί μιας ζωής που υπήρχε και τώρα δεν πια υπάρχει. «Δανειστήκαμε» την αίσθηση ότι κάποιος σε παρακολουθεί, αλλά τον παρακολουθείς κι εσύ. Το κίτριο σε παρακολουθεί, αλλά κι εσύ το παρακολουθείς. Όλα αυτά λειτούργησαν ως αναφορές της δουλειάς μου.

Έχοντας αυτές τις βιωματικές εμπειρίες από τον χώρο, ανακάλεσα τις σκηνογραφικές πρακτικές και τη μακέτα κτιρίου, η οποία αποδομείται και δεν αποδίδεται πραγματικά, αλλά ως γλυπτική αναφορά. Η μακέτα τοποθετείται σε ύψος, και έτσι εντείνει αυτή τη συνθήκη τού να προσπαθείς να δεις μέσα σε αυτήν κάτι που δεν επιτρέπεται να δεις – σαν να υπογραμμίζει το εμπόδιο.

Σταδιακά, οι ψηφίδες της δημιουργίας έπαιρναν μορφή, και καταλήξαμε στον αριθμό των μακετών κτιρίων που θα δημιουργούσαμε, αλλά και στον τρόπο με τον οποίο θα ήταν συνδεδεμένες μεταξύ τους. Από κει και πέρα, επιμελήθηκα το στάδιο της κατασκευής τους, δουλεύοντας από το σπίτι κυρίως, ενώ είχα και δύο-τρεις εβδομαδιαίες συναντήσεις με τους τεχνικούς του ΘΟΚ στα εργαστήρια κατασκευής σκηνικών του Οργανισμού. Ταυτόχρονα, γινόταν η κατασκευή των πύργων στα εργαστήρια.

Πέρα από την κατασκευή των τριών μακετών, ήταν πολύ σημαντικό κομμάτι τα βίντεο που προβάλλονταν μέσα σε αυτές: το πρώτο ήταν μια αναφορά στον παρελθοντικό χρόνο, καθώς περιείχε αρχειακό υλικό (οπτικό και ηχητικό) της πόλης πριν από το 1974, ενώ το άλλο αναφερόταν στο παρόν, στο πώς είναι η Αμμόχωστος τώρα.

Επιπλέον, μια σημαντική δράση από μέρους μας που λειτούργησε ως συνδετικός κρίκος όλων των στοιχείων του συνόλου της παρουσιάσής μας ήταν εκείνη της performance, όπως ανέφερα προηγουμένως, καθώς με τη δράση αυτή τα έργα, οι μακέτες, δεν αποδίδονται ως στεγνά γλυπτά αντικείμενα, αλλά έχουν ζωή. Αυτό ακριβώς εξυπηρέτησε η διαδικασία της performance, με εμένα και τον Pascal Caron να κουβαλάμε στην πλάτη μας ή να σέρνουμε τις αποσκευές-κτίρια και να περπατάμε στις ακτογραμμές της Κύπρου, από τη Δερύνεια μέχρι την Αμμόχωστο, καταγράφοντας πρωτίστως αυτό το παραλιακό ταξίδι και ακολούθως το ταξίδι μας προς την Πράγα. Αυτή η καταγραφή της περιπατητικής μας επιτέλεσης αποτέλεσε μέρος του γλυπτού, ως το τρίτο βίντεο που προβαλλόταν στην κεντρική μακέτα, και συντέινε ώστε να λειτουργήσει το έργο μας όχι μόνο ως αντικείμενο-έκθεμα, αλλά και ως πράξη με επιτελεστικό περιεχόμενο. Τι σημαίνει να κουβαλάς το σπίτι σου στην πλάτη σου, όπου το σπίτι γίνεται ένα σύμβολο ιστορίας, αφηγημάτων, μνήμης, τραύματος; Τι σημαίνει για έναν μετανάστη ή για έναν πρόσφυγα να φεύγει από το σπίτι του; Αυτή η δράση λειτουργεί ξεκάθαρα ως αλληγορία. Έτσι, στο πλαίσιο της έκθεσης της Πράγας, η Αμμόχωστος δεν είναι μια πόλη, αλλά ένα σύμβολο, καθώς ο καθένας έχει μια μικρή Αμμόχωστο μέσα του.

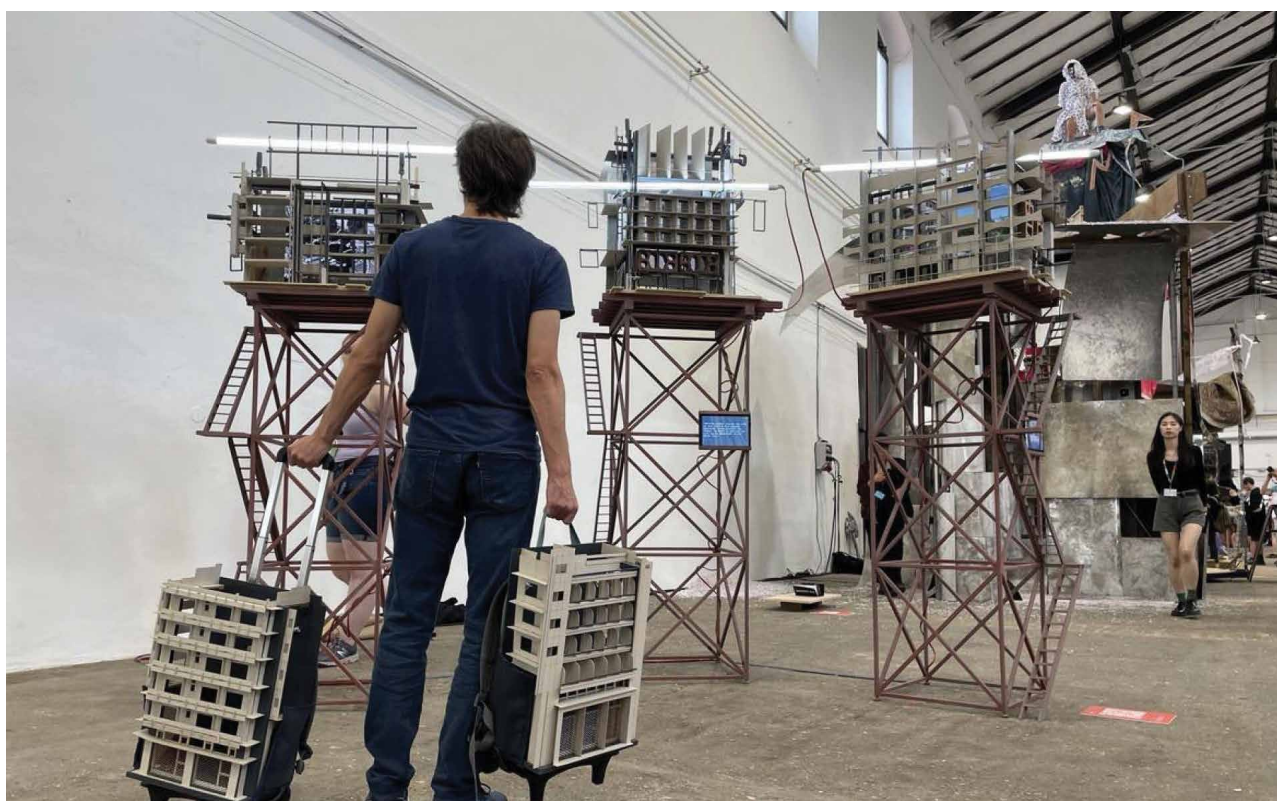

Ποια είναι η θέση και η αποστολή της σκηνογραφίας σήμερα;

Η σκηνογραφία δεν είναι ένα πράγμα. Είναι πολλά πράγματα, με πολλά παρακλάδια, για τα οποία ο προσδιορισμός τους ως «σκηνογραφία» δεν είναι σίγουρη αν είναι αντιπροσωπευτικός. Εγώ συλλαμβάνω τη σκηνογραφία ως performative spaces, που σημαίνει «διαδραστικοί χώροι», δηλαδή χώροι που εμπεριέχουν δράσεις, και αυτοί οι χώροι δεν είναι κατ' ανάγκην ειδικά κατασκευασμένοι, αλλά ήδη υφίστανται και έχουν τις δικές τους ιστορίες, τα δικά τους αφηγήματα, όπως ένας δημόσιος ή ιδιωτικός χώρος. Αυτό που με ενδιαφέρει περισσότερο είναι η συνδιαλλαγή του θεατή ως performer με τον δημόσιο, διαδραστικό, κοινωνικό χώρο –πώς, δηλαδή, ως performer ο θεατής ενεργοποιεί πλέον τον χώρο και συνομιλεί με την ιστορία του–, παρά η κατασκευή ενός διάκοσμου που θα βασίζεται σε ένα κείμενο.

Τι είναι αυτό που κρατάτε από αυτή τη συνεργασία;

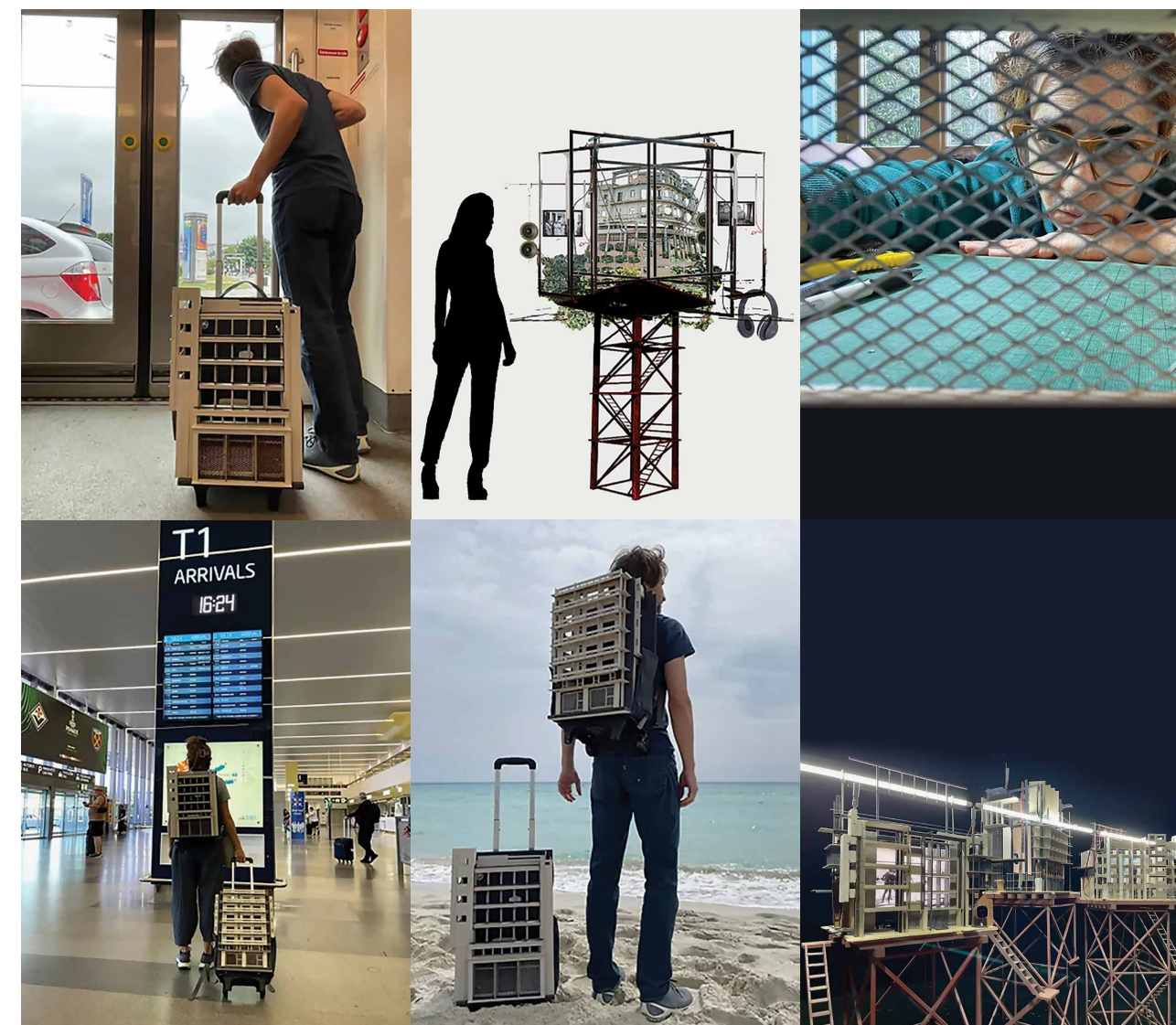
Ήταν, πράγματι, μια πολύ όμορφη και καρποφόρα συνεργασία. Συνδεθήκαμε σε πνευματικό, καλλιτεχνικό και ανθρώπινο επίπεδο με παλιούς και νέους συνεργάτες, όπως η επιμελήτρια της συμμετοχής μας, Μαρίνα Μαλένη, ο Χάρης Καυκαρίδης, ο Γιώργος Λάζογλου και ο Pascal Caron. Είχα μια πάρα πολύ ζεστή συνεργασία με τους τεχνικούς του ΘΟΚ στα εργαστήριά του, με υπεύθυνο τον Γιαννάκη Χριστοδούλου. Όταν φτάσαμε στην Πράγα, υπήρχε πολλή φροντίδα από όλες τις πλευρές, με την παρουσία και τη στήριξη της κυρίας Αντιγόνης Παπαφιλίππου, Προέδρου του Δ.Σ. του ΘΟΚ, και της κυρίας Θεοδώρας Σάββα, μέλους του Δ.Σ. Υπήρχε σεβασμός απέναντι στο έργο μας, στο τι πραγματευόμαστε, και αυτό αντικατοπτριζόταν και στις μεταξύ μας σχέσεις. Δεν προκύπτει πάντα κάτι τέτοιο, και σίγουρα δεν θεωρείται δεδομένο, γι' αυτό το αναφέρω.

PQ23: Το μεγάλο βραβείο Golden Triga στην εθνική συμμετοχή της Κύπρου

Μελίτα Κούτα

Spectators in a Ghost City

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΓΗΡΑΙΑΣ ΚΥΡΙΑΣ
του Φρήντριχ Ντύρενματ
Σκηνοθεσία: Νεόφυτος Ταλιώτης
Νοέμβριος 2023 – Ιανουάριος 2024

Ο ΚΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΣΕΤΣΟΥΑΝ
του Μπέρτολτ Μπρεχτ
Σκηνοθεσία: Κώστας Σιλβέστρος
Φεβρουάριος-Απρίλιος 2024

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ

ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΧΩΡΙΣΕΙ... ΝΑ ΣΗΚΩΣΕΙ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ
του Γιώργου Καπουτζίδα
Σκηνοθεσία: Γιάννης Παρασκευόπουλος
Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2023

ΚΑΘΑΡΟΙ ΠΙΑ
της Σάρα Κέιν
Σκηνοθεσία: Ευριπίδης Δίκαιος
Ιανουάριος-Μάρτιος 2024

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΡΩΤΑ
του Αλέξης Μιχαλίκ
Σκηνοθεσία: Ελένη Αναστασίου
Απρίλιος-Μάιος 2024

ΣΚΗΝΗ 018

ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ
του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν
σε διασκευή των Παρασκευά Καρασούλου
και Νίκανδρου Σαββίδη
Σκηνοθεσία: Λέα Μαλένη
Νοέμβριος 2023 – Απρίλιος 2024

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

«ΝΕ@ ΣΕ ΕΡΗΜΟ ΝΗΣΙ» ΔΡΑΣΕΙΣ 2023-2024
Επιμελητές: Ειρήνη Ανδρέου,
Γιάννης Καραούλης, Ελένη Μολέσκη

A MONSTER CALLS
του Patrick Ness
σε διασκευή των Sally Cookson και Adam Peck
Σκηνοθεσία: Ειρήνη Ανδρέου,
Γιάννης Καραούλης
Νοέμβριος 2023 – Φεβρουάριος 2024

ΕΚΤΟΣ ΕΔΡΑΣ

Θα ανακοινωθεί προσεχώς.

Τα νέα του ΘΟΚ

ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ Θεατρική περίοδος 2023-2024

ΝΕΑ ΣΚΗΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΡΩΤΑ

του Αλέξης Μιχαλίκ
σε σκηνοθεσία Ελένης Αναστασίου

Για τις ανάγκες της διανομής της παραγωγής του έργου, ο ΘΟΚ καλεί σε ακρόαση επαγγελματίες ηθοποιούς, απόφοιτους δραματικών σχολών. Συγκεκριμένα ζητούνται:

- άντρες ηθοποιοί σκηνικής ηλικίας από 30 έως 40 ετών,
- γυναίκες ηθοποιοί σκηνικής ηλικίας από 25 έως 40 ετών.

Οι ενδιαφερόμενοι/-ες θα πρέπει να στείλουν ηλεκτρονικά το βιογραφικό τους σημείωμα μαζί με μία πρόσφατη φωτογραφία τους στο thoc.org.cy μέχρι τη Δευτέρα 3 Ιουλίου 2023 και ώρα 2 μ.μ., με την ένδειξη στο θέμα του ηλεκτρονικού μηνύματος «Ακρόαση | ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΡΩΤΑ».

Οι ακροάσεις (πρώτη και δεύτερη φάση) θα πραγματοποιηθούν στο Νέο Κτίριο ΘΟΚ την Τετάρτη 26 Ιουλίου 2023, την Πέμπτη 27 Ιουλίου 2023 και την Παρασκευή 28 Ιουλίου 2023.

Στους/-is ηθοποιούς που θα λάβουν μέρος στην ακρόαση θα σταλούν αποσπάσματα από το έργο μέσω e-mail.

Προβλεπόμενη περίοδος εργοδότησης: Φεβρουάριος-Μάιος 2024.

*Η επιλογή των ηθοποιών που θα λάβουν μέρος στις ακροάσεις θα γίνει από τους σκηνοθέτες με βάση τα βιογραφικά τους σημειώματα. Όλοι οι ηθοποιοί θα ειδοποιηθούν αποκλειστικά μέσω e-mail για τη συμμετοχή τους ή μη στην ακρόαση.

Food for ΘΟΚ

Δώστε μας feedback!

Στείλτε μας προσωπικό μήνυμα (μέχρι 100 λέξεις) στο Facebook ή στο Instagram και μοιραστείτε μαζί μας τις εντυπώσεις που σας άφησε κάποια παραγωγή ή κάποια άλλη δράση/εκδήλωση του ΘΟΚ.

THEATRE IN PALM "Hybrid Residency" 6-17 Νοεμβρίου 2023 Ανοιχτή πρόσκληση

Η ευρωπαϊκή πλατφόρμα θεάτρου Theatre in the Palm, που στόχο έχει την ανάδειξη ανερχόμενων καλλιτεχνών, φιλοξενεί το πρόγραμμα "Hybrid Residency", το οποίο θα πραγματοποιηθεί από τις 6 μέχρι τις 17 Νοεμβρίου 2023.

Το Theatre in the Palm είναι τριετές διεθνές πρόγραμμα συνεργασίας μεταξύ οργανισμών διαφόρων ειδικοτήτων και έχει την οικονομική στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Του προγράμματος ηγείται το Πανεπιστήμιο Τουρκού της Φινλανδίας.

Ο ΘΟΚ, ως μέλος αυτής της πλατφόρμας, πληροφορεί ενδιαφερόμενους δημιουργούς για την ανοιχτή πρόσκληση και τους/τις καλεί να υποβάλουν αίτηση συμμετοχής μέχρι τις 6 Σεπτεμβρίου 2023. Το πρόγραμμα θα διεξαχθεί με φυσική παρουσία, αλλά και διαδικτυακά.

Οι συμμετέχοντες θα καθοδηγούνται από έμπειρους μέντορες και θα έχουν την ευκαιρία να συνεργαστούν με άλλους καλλιτέχνες από την Κύπρο, τη Βουλγαρία και τη Ρουμανία, να μοιραστούν γνώσεις και απόψεις, να εμπνευστούν, να μάθουν για διαφορετικές κουλτούρες και τρόπους εργασίας, να συνδεθούν μέσω του θεάτρου, ενώ μπορεί να προκύψουν και κάποιες ευκαιρίες για νέα εργασία.

Γλώσσα διεξαγωγής: Αγγλική.

Πληροφορίες/Υποβολή αιτήσεων: Μαρίνα Μαλένη mmaleni@thoc.org.cy.

Οι αιτήσεις πρέπει να συνοδεύονται από βιογραφικό σημείωμα και επεξηγηματική επιστολή για τη συμμετοχή.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αντιγόνη Παπαφιλιππου

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Φλωρεντία Σάββα

ΜΕΛΗ

Ξενοκλής Κυριακίδης
Γιώργος Λοΐζου
Έλενα Μεγαλέμου-Τριανταφυλλίδη
Χριστίνα Μυλωνά-Παρπαρίνου
Ευανθία Σάββα
Θεοδώρα Σάββα
Χρυσάιμλη Ψηλογένη

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Σάββας Κυριακίδης

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ, ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Λογιστής
Σάββας Χαράλαμπος

Ροδούλα Φιλίππου
Φωτεινή Κουρσάρη
Αθηνά Χατζηιωακείμ
Αντρη Χατζηπαπααναγιώτου

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Μαρίνα Μαλένη

Νίκη Μουρουζή

ΤΜΗΜΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ/ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Μαρία Ευσταθίου

Άνδρη Διαμαντίδου

ΤΜΗΜΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ, ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΩΝ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Μάγδα Μακάρ

ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΟΣ

Κυριακή Αργυρού

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Υπεύθυνη Λειτουργός
Θέμις Σώζου-Προδρόμου

Μαρία Σταφυλάρη-Κυριάκου

Χρύσω Αλεξάνδρου

Ιδιαίτερα Διευθυντή

Ειρήνη Αναστασίου

ΤΑΜΕΙΟ

Γεωργία Κωνσταντίνου
Κωνσταντίνα Σάββα

ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Φώτης Μύθιλλος
Μαρία Σαράντη

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ

Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Πέτρος Κουλέρμος
Ελένη Ζαφείρη

ΒΟΗΘΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Έλενα Ανδρέου-Σεβαστίδου
Χριστίνα Φιλίππου
Ηλιάνα Φλωρίδου

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Τεχνικός Προϊστάμενος/
Συντονιστής
Χάρης Καυκαρίδης

ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Υπεύθυνος Εργαστηρίου
Κατασκευής Σκηνικών
Ιωάννης Χριστοδούλου

Ανώτερος Τεχνικός

Πέτρος Λουκά

Μηχανικοί Σκηνής

Μάριος Καραγωγιάς

Λύσανδρος Λυσάνδρου

Δώρα Τσολάκης

Χριστάκης Παναγή

Μιχάλης Σταύρου

Μενέλαος Μενελάου

Αντρέας Αντρέου

ΤΜΗΜΑ ΣΚΗΝΩΝ

Διευθυντής Σκηνής

Αχιλλέας Αχιλλέως

Βοηθός Διευθυντής Σκηνής

Κυριάκος Σάββα

Βοηθοί Σκηνής/Υπεύθυνοι

Δοκιμής και Παράστασης

Μαρία Χαράλαμπος

Κώστας Μενελάου

Χάρης Ιωάννου

ΤΜΗΜΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

Ανώτερος Φωτιστής

Γεώργιος Κουκουμάς

Σταύρος Ευλαμπίου

Σταύρος Τάρταρης

ΤΜΗΜΑ ΗΧΟΥ

Γιώργος Χριστοφή

Στράτος Σταμάτης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ

Σπύρος Ιωαννίδης

ΑΜΠΙΓΕΣ

Μαρία Ορφανίδου-Χαράλαμπος

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

Κωνσταντία Γερολεμίδου

Παναγιώτα Λαζάρου

Θεοδώρα Μαλέκκου Στυλιανού

ΘΥΡΩΡΟΙ/ΤΑΞΙΘΕΣΙΑ

Υπεύθυνη Υποδοχής Κοινού/
Θεατρικών Χώρων ΘΟΚ

Φαίη Αρότη

Στέλλα Ανδρέου-Χριστοδούλου

Παναγιώτα Αντωνίου

Ρίτα Αχιλλέως

Δόνα Εγγλεζάκη

Ευαγγελία Εγγλεζάκη

Νατάσα Ζήσιμου

Αργυρή Ηλία

Μαρία Ιωάννου

Χριστίνα Κάσια

Τάνια Μανταβάνη

Ραφαέλλα Νεοφύτου

Γκλόρια Παναγίδου

Αντρη Σκουφαρίδου

Κατερίνα Φαρμακίδου

Ιωάννα Χαράλαμπος

Ραφαήλια Χατζηηλέρα

Γενικές Πληροφορίες

ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ

Κεντρική Σκηνή

Νέα Σκηνή

Σκηνή 018

Ταμείο

Γρηγόρη Αυξεντίου 9

1096 Λευκωσία

Γραφεία:

22864300

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΘΟΚ

€17 / €8*

*Μειωμένο εισιτήριο ισχύει για: ανέργους, συνταξιούχους, πολύτεκνους με την επίδειξη του αντίστοιχου αποδεικτικού εγγράφου, άτομα κάτω των 25 ετών με την επίδειξη πολιτικής ταυτότητας

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ / ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Δερύνεια, Λάρνακα, Λεμεσός, Λευκωσία, Πάφος:

Ταμείο Θεάτρου ΘΟΚ, τηλ. 77772717

(Τρίτη-Σάββατο 10:00-13:30 & 16:00-18:00),

κι ηλεκτρονικά στη σελίδα www.thoc.org.cy

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

